

Arrest

nr. 351 695 van 19 augustus 2026
in de zaken RvV X / XI, RvV X / XI en RvV X / XI

Inzake: 1. X (rolnummer X)
2. X (rolnummer X)
3. X (rolnummer X)

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, X en X, die verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 22 maart 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 februari 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 28 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN, *loco* advocaat P. DE WOLF verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

1.1. Tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 24 februari 2025 inzake A.R.C. (hierna: verzoeker), zijn echtgenote L.P.B.J. (hierna: eerste verzoekster) en zijn zus M.C.R.C. (hierna: tweede verzoekster) werd beroep aangetekend bij verzoekschriften van 22 maart 2025, gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) onder de dossiernummers X, X en X. Aangezien verzoeker de partner en broer is van respectievelijk eerste en tweede verzoekster en in acht genomen dat zij zich in het kader van hun verzoek om internationale bescherming en onderhavig beroep in feite en in rechte beroepen op dezelfde argumenten als verzoeker, worden voormelde zaken wegens verknochtheid gevoegd.

1.2. Niet-aanwezigheid van de verwerende partij

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

2. Over de gegevens van de zaak

2.1. Verzoekende partijen verklaren van Colombiaanse nationaliteit te zijn. Verzoeker en tweede verzoekster, zijn zus, zijn België binnengekomen op 23 november 2023. Zij hebben op 24 november 2023 een verzoek om internationale bescherming ingediend. Eerste verzoekster, de partner van verzoeker, is België binnengekomen op 7 mei 2024 samen met hun minderjarige dochter en diende op 8 mei 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

2.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoeker en tweede verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) op 11 december 2023 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Bij het CGVS werden zij gehoord op 20 augustus 2024. Het dossier van eerste verzoekster werd op 6 juni 2024 overgemaakt aan het CGVS waarna zij op 14 november 2024 werd gehoord.

2.3. Op 24 februari 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 25 februari 2025 aangetekend verzonden.

2.3.1. De bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeker luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit Cali (Valle del Cauca). Vanaf uw geboorte tot uw vertrek verplaatste u zich verschillende keren tussen Cali en Jamundí (Valle del Cauca). Uw laatste woonplaats was in de wijk Quintas de Bolívar in Jamundí en vanaf februari 2023 verbleef u nog enkele maanden in Cali tot uw vertrek uit Colombia. In 2018 begon u met een opleiding in de chemie aan de Universiteit del Valle in Cali. Tijdens uw opleiding gaf u bijles in chemie en vanaf 30 januari 2023 begon u voltijds te werken als leerkracht op de school N.(...) S.(...) A.(...) in Cali tot en met 30 juni 2023. Uiteindelijk studeerde u af op 2 december 2023. U hebt één zus, M.(...) C.(...) R.(...) C.(...) (O.V. (...)), die samen met u naar Europa reisde en een verzoek om internationale bescherming indiende in België. U hebt een partner, L.(...) P.(...) B.(...) J.(...) (O.V. (...)), die samen met jullie dochter, V.(...) R.(...) B.(...), enkele maanden later op 4 mei 2024 naar België reisde en ook een verzoek om internationale bescherming indiende in het land op 8 mei 2024.

Begin januari 2023 ging u naar een dorpsfeest in de buurt van de stuwdam La Salvajina in de gemeente Suárez (Cauca). Daar werd u benaderd door een man genaamd P.(...) en jullie begonnen een gesprek over uw opleiding in de chemie en sociaal-politieke onderwerpen. U kwam te weten dat P.(...) deel uitmaakte van de FARC. Hij bood u aan om zich bij de organisatie aan te sluiten om uw kennis als chemicusstudent te gebruiken. U weigerde. De volgende dag verliet u de gemeente en vertrok terug naar Jamundí. Twee weken later begaf u zich naar San Antonio (Jamundí) om deel te nemen aan een voetbalwedstrijd. Bij uw aankomst werd u benaderd door P.(...). Hij bood u opnieuw aan om met hem samen te werken, maar u weigerde opnieuw en keerde terug naar Jamundí. Op 15 februari werd er ingebroken in uw huis in Jamundí. U en uw partner L.(...) P.(...) belden de politie, maar zij wilden geen klacht opnemen aangezien er niets werd gestolen. De daaropvolgende week werd u tegen uw wil meegenomen in een bestelwagen door P.(...). Hij vroeg u of u reeds had besloten om met hen samen te werken. Hij verwees ook naar de inbraak in uw huis en dreigde dat als u niet zou meewerken, dat zij zich tot uw zus M.(...) C.(...) zouden wenden aangezien zij ook chemie studeerde. Ze lieten u gaan. Bij thuiskomst, stuurde u uw zus naar het huis van uw vader in Cali. De volgende dag ging ook u naar Cali en uw partner en uw dochter gingen naar het huis van haar moeder in Potrerito (Valle del Cauca).

U en uw zus M.(...) C.(...) verlieten Colombia op 23 augustus 2023 en reisden met het vliegtuig via Spanje naar Kroatië, waar jullie aankwamen op 24 augustus 2023. In Kroatië probeerden jullie om jullie

toeristenvisums om te zetten naar werkvisums. Na een tijdje vertrok u naar Polen om werk te vinden en dan vertrok ook uw zus naar Polen met hetzelfde doel. Jullie verbleven en werkten in Polen, maar omdat jullie geen verblijfsdocumenten konden bemachtigen, besloten jullie om via Frankrijk naar het Verenigd Koninkrijk te reizen om een verzoek om internationale bescherming in te dienen op 22 november 2023. Jullie werden echter tegengehouden aan de Britse grens, gehoord door de grenswacht, en nadien teruggestuurd naar Frankrijk. Op 23 november 2023 vertrokken jullie naar België en dienden een verzoek om internationale bescherming in op 24 november 2023.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u neer: uw origineel paspoort (stuk 1); het originele paspoort van M.(...) C.(...) (stuk 2); het originele paspoort van L.(...) P.(...) (stuk 3); de originele identiteitskaart van L.(...) P.(...) (stuk 4); het originele paspoort van V.(...) (stuk 5); de originele identiteitskaart van V.(...) (stuk 6); de geboorteakte van V.(...) (stuk 7); uw diploma (stuk 8); een werkcertificaat (stuk 9); een erkenningscertificaat van uw werk (stuk 10); foto's van uw activiteiten als leraar (stuk 11); een inschrijving in de opleiding chemie van M.(...) C.(...) (stuk 12); online informatie over de veiligheidssituatie in Jamundí en omstreken (stuk 13); WhatsApp-berichten en foto's van de inbraak (stuk 14); een schermafbeelding van een WhatsAppbericht over de inbraak (stuk 15); een locatiebeschrijving in Jamundí (stuk 16); een voorschrift voor medicatie in 2023 (stuk 17); een document van de Britse Border Force van uzelf (stuk 18); een document van de Britse Border Force van M.(...) C.(...) (stuk 19); een klacht en verklaringen bij de Fiscalia in 2019 (stuk 20); een verzoek om een medisch-juridische beoordeling voor L.(...) P.(...) (stuk 21); een verzoek om een medisch-juridische beoordeling voor V.(...) (stuk 22); een verzoek om beschermingsmaatregelen (stuk 23); aanbevelingen voor preventieve veiligheids- en beschermingsmaatregelen (stuk 24); een vraag voor een beoordeling van een medisch onderzoek van V.(...) (stuk 25); een vraag voor een forensisch interview van V.(...) (stuk 26); een aanwezigheidsverslag (stuk 27); een openingsbevel van onderzoek voor V.(...) omtrent het herstel van de rechten van een minderjarige (stuk 28); een medisch document van uzelf in 2019 met een diagnose van een angststoornis en een lichte depressie (stuk 29); een medisch attest van ongeschiktheid of verlof van uzelf in 2019 (stuk 30); en medische documenten van L.(...) P.(...) over haar diagnose van endometriose en haar operatie in 2024 (stuk 31).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U voegde verschillende medische en psychologische documenten toe aan uw administratief dossier. In stukken 29 en 30 wordt er een diagnose vastgesteld van een angststoornis en een lichte depressie in 2019, en wordt er ook een verlof van drie dagen aangevraagd vanwege arbeidsongeschiktheid. Stuk 17 bevat een voorschrift van voor medicatie voor een diagnose van beven in 2023. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gaf u geen melding van enige bijzonder procedurele noden, noch stelde u dat er bepaalde maatregelen moesten worden genomen in verband met deze medische en psychologische diagnoses (Vragenlijst "Bijzonder Procedurele Noden" DVZ, p.3). Bovendien kon het CGVS in uw hoofdte geen nood aan bepaalde maatregelen vaststellen op basis van de inhoud van de door u voorgelegde documenten en de overige elementen in uw administratief dossier. In het begin van het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u zich op gezondheidssvlak perfect in orde voelde en dat u zich zowel fysiek als mentaal in staat achtte om het onderhoud af te leggen (NPO, p.2). Er werd u ook op het hart gedrukt dat, indien u een pauze nodig had, u deze altijd mocht aanvragen (NPO, p.2). Het persoonlijk onderhoud is goed verlopen en u kon probleemloos antwoorden op alle aan u gestelde vragen. Daarnaast heeft uw advocaat na het persoonlijk onderhoud ook geen opmerkingen geformuleerd waaruit zou blijken dat het persoonlijk onderhoud niet naar behoren zou zijn verlopen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u niet het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest dat u ontvoerd of gerekruteerd zou kunnen worden door de FARC vanwege uw profiel als chemicus. Tevens verklaarde u een vrees te koesteren namens uw zus M.(...) C.(...), uw partner L.(...) P.(...) en uw dochter V.(...) vanwege de FARC en het algemene geweld in Colombia. U bent er niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren, om de onderstaande redenen.

1. Uw laattijdig verzoek en uw verklaringen hieromtrent geven geen blijk van een nood aan internationale bescherming.

1.1. Laattijdig verzoek. Jullie deden een verzoek om internationale bescherming in België op 24 november 2023, terwijl jullie je al reeds sinds 24 augustus 2023 in Europa bevonden. Dat jullie drie maanden na jullie aankomst in Europa pas besloten om internationale bescherming aan te vragen en jullie in deze periode volledig nalieten jullie beweerde vrees kenbaar te maken, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees. In dergelijke context kan redelijkerwijs van jullie verwacht worden dat, indien jullie daadwerkelijk nood hadden aan internationale bescherming, jullie je vrees zo snel mogelijk kenbaar zou hebben gemaakt bij de Europese asielinstanties, quod non in casu.

1.2. Prioriteit aan een werkvisum in tegenstelling tot een verzoek om internationale bescherming. Nadat u en uw zus Colombia hadden verlaten op 23 augustus 2023 maakten jullie verschillende tussenstops met economische -en werkdoeleinden en gingen niet dringend op zoek naar internationale bescherming. Jullie stelden in eerste instantie naar Kroatië te zijn vertrokken omdat jullie via het internet te weten waren gekomen dat Colombianen een geldig werkvisum voor zes maanden kunnen krijgen op voorwaarde dat zij een baan vonden in het land (NPO, p.8; NPO M.(...) C.(...), p.7; NPO L.(...) P.(...), p.9). Nadat deze eerste poging om een werkvisum in Kroatië te verkrijgen mislukte, reisden jullie naar Polen om dezelfde strategie toe te passen (NPO, p.8; NPO M.(...) C.(...), p.8). Nadat u een voorstel in Polen kreeg waarvan de voorwaarden u niet bevielen, besloten u en uw zus om na drie maanden internationale bescherming aan te vragen in Europa (NPO, p.8; NPO M.(...) C.(...), p.8). Hoewel jullie duidelijk bij aankomst al reeds op de hoogte waren van de asielprocedure in Europa, besloten jullie om in eerste instantie toch de weg van het werkvisum te volgen, aangezien jullie ervan uit gingen dat internationale bescherming niet eenvoudig was om te verkrijgen (NPO, p.7; NPO M.(...) C.(...), p.7). Dit getuigt uiteraard geenszins van een oprechte vrees voor vervolging of voor terugkeer naar Colombia, gezien jullie zonder internationale bescherming aan te vragen en in te zetten op een werkvisum er niet zeker van konden zijn dat jullie langdurig verblijfsrecht zouden bemachtigen in één van de landen waarin jullie verbleven.

1.3. Geen verzoek in het dichtstbijzijnde Europese land. Toen jullie uiteindelijk besloten om internationale bescherming aan te vragen, hebben jullie geen verzoek ingediend in het dichtstbijzijnde land, in jullie geval Polen. Daarentegen besloten jullie Polen te verlaten en helemaal naar het Verenigd Koninkrijk te reizen, aangezien jullie meer affiniteit met de Engelse taal voelden en er financiële en materiële steun aan jullie zou worden geboden tijdens de procedure (NPO, p.8; NPO M.(...) C.(...), p.8). Dat jullie na jullie beslissing om internationale bescherming aan te vragen, nog steeds een deel van Europa hebben doorkruist en jullie je bijvoorbeeld niet tot de Poolse asielinstanties of de asielinstanties van een buurland hebben gewend, getuigt niet van een dringende nood aan internationale bescherming en ondermijnt de ernst van de door jullie voorgehouden vrees in Colombia.

1.4. Lange wachttijd voor het vertrek van uw partner L.(...) P.(...) en uw dochter V.(...). Na jullie vertrek uit Colombia op 23 augustus 2023, verbleven uw partner en uw dochter nog ongeveer negen maanden tot 4 mei 2024 in Colombia. Op basis van uw verklaringen was dit simpelweg om financiële redenen (NPO, p.7). Op dezelfde vraag verklaarde uw partner L.(...) P.(...) dat zij pas later naar België reisde vanwege de onzekerheden omtrent uw verblijf en uw verzoek (NPO L.(...) P.(...), p.9). Naast de tegenstrijdigheden tussen jullie verklaringen, zouden geen van deze redenen mogen opwegen tegen een gegronde vrees voor vervolging.

2. De vraag om rekrutering door de FARC wordt op zich als niet aannemelijk beschouwd, om de onderstaande redenen.

2.1. Het profiel van chemicus. Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u en uw zus M.(...) C.(...) bedreigd zouden zijn geweest door een man genaamd P.(...) van de FARC vanwege jullie profiel als chemiestudenten in Colombia. Volgens uw verklaringen wilde de groepering jullie achtergrond in de chemie gebruiken om drugs en explosieven te produceren (NPO, p.10; NPO M.(...) C.(...), p.9; NPO L.(...) P.(...), p.9, 11, 17). U specifiek gevraagd waarom zij u wilden rekruteren, verklaarde u dat chemici weinig voorkomend zijn in Colombia en hoog aanzien genieten in de Colombiaanse samenleving, en dat P.(...) zei dat zij uw wetenschappelijke kennis goed zouden kunnen gebruiken (NPO, p.10, 13). Ook uw partner L.(...) P.(...) benadrukte dat u een zeer begeerd profiel hebt voor de FARC (NPO L.(...) P.(...), p.9-11, 17). Op de vraag om bewijs te leveren voor deze bewering of om voorbeelden te geven van andere chemici die dezelfde problemen kenden, verklaarde uw partner niet op de hoogte te zijn van rekruteringen van personen met hetzelfde profiel als u, maar dat jullie dit zijn gaan onderzoeken en dat jullie je op deze manier gerealiseerd hebben hoe begeerd chemici zijn (NPO, L.(...) P.(...), p.17). Opnieuw gevraagd naar concrete bewijzen hiervoor, kwam uw partner niet verder dan te zeggen dat de FARC drugs produceert en dat chemici daardoor meer risico zouden lopen, en leverde dus geen bewijzen (NPO L.(...) P.(...), p.17). Kennis over de productie van drugs is nochtans wijdverspreid en gemakkelijk te achterhalen via verschillende (online) informatiebronnen. Bovendien houdt de FARC zich reeds decennialang bezig met de productie van en de handel in drugs, en heeft dus de nodige praktijkervaring. Het is dan ook weinig aannemelijk dat de FARC specifiek de wetenschappelijke inzichten en ondersteuning van u of uw zus zouden nodig hebben voor deze activiteiten.

2.2. Tegenstrijdige verklaringen over de affiliatie van uw bedreigers. U verklaarde dat P.(...) tijdens jullie eerste interactie aan u bekendmaakte dat hij lid was van de Revolutionaire Strijdkrachten van Colombia, de FARC (NPO, p.10). Ook uw partner L.(...) P.(...) stelde dat P.(...) u had verteld dat hij lid was van de FARC (NPO L.(...) P.(...), p.16). Uw zus M.(...) C.(...) vertelde echter iets anders en verklaarde dat ze het u nooit hebben verteld en er nooit voor zouden uitkomen dat zij deel uitmaakten van de FARC. Als zodanig nam uw zus gewoonweg aan dat zij van de FARC waren door hun werkwijze (NPO M.(...) C.(...), p.11-12).

2.3. Geen aangetoonde link tussen de inbraak en de zagezegde bedreigingen door de FARC. U verklaarde dat er op 15 februari 2023 ingebroken werd door de FARC in uw huis in Jamundí (NPO, p.7, 11; NPO M.(...) C.(...), p.3-4, 10-11; NPO L.(...) P.(...), p.11, 18, 20). Uit de door u neergelegde bewijsstukken kan echter niet worden aangetoond dat de vermeende inbraak het werk zou zijn geweest van de FARC, noch bieden ze afdoend bewijs dat deze inbraak daadwerkelijk zou hebben plaatsgevonden. Dit soort bewijs zou door gelijk wie kunnen zijn vervaardigd, wat bijgevolg de mogelijkheid voor inscenering met zich meebrengt (stukken 14 en 15 in de groene map in het administratief dossier). U legt ook geen stukken voor die er op wijzen dat u aangifte deed van deze inbraak, en uw bewering dat de politie de inbraak niet wou registreren omdat er niets gestolen was is niet meer dan een kale bewering van uw kant.

2.4. Geen bewijzen van de andere benaderingen en bedreigingen door de FARC. U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud meermaals te zijn benaderd en bedreigd door de FARC (NPO, p.9-14). Voor geen enkele van deze bedreigingen stapte u naar de autoriteiten. Dat u geen klacht hebt gedaan, betekent ook dat u dit niet kunt voorleggen als vorm van bewijs (zie infra).

2.5. Vreemd gedrag van uw bedreigers. U verklaarde dat u, in de week nadat er in uw huis in Jamundí zou zijn ingebroken, kort bent ontvoerd met een bestelwagen, waarin u P.(...) en andere FARC-dissidenten aantrof. Hij stelde u wederom voor om tot de FARC toe te treden en zei dat het ofwel goedschiks of kwaadschiks zou kunnen (NPO, p.11). U weigerde en werd vrijgelaten (NPO, p.11). Het is zeer vreemd dat, indien de FARC u daadwerkelijk wilde rekruteren, dat zij telkens de tijd en moeite zouden investeren om naar u op zoek te gaan en u daarna opnieuw vrij te laten. Specifiek gevraagd met welke reden zij u deze laatste keer niet hebben meegenomen, verklaarde u dat zij u gedwongen wilden inlijven, maar dat zij u niet kunnen dwingen. U stelde dat zij u onder druk wilden zetten zodat u vrijwillig zou kiezen om toe te treden. Hierbij voegde u toe dat het geen steek zou houden als zij u zouden ontvoeren of vermoorden aangezien dit tegen hun oorspronkelijk doel van rekrutering zou ingaan (NPO, p.13). Gelet op het gewelddadige karakter van de FARC, is het echter weinig aannemelijk dat u telkens opnieuw kon weigeren. Bovendien dient opgemerkt te worden dat deze verklaringen tegenstrijdig zijn met de door u voorgehouden vrees in Colombia.

2.6. Tegenstrijdige verklaringen omtrent jullie vertrek uit Jamundí. U verklaarde dat u na de laatste bedreiging in februari 2023 uw zus M.(...) C.(...) naar het huis van uw vader in Cali stuurde. Vervolgens vertrok ook u de volgende dag naar Cali en enkele dagen later gingen uw partner L.(...) P.(...) en uw dochter V.(...) naar het huis van haar moeder in Potrerito (NPO, p.4-5, 11-12). Uw zus M.(...) C.(...) legde ook dezelfde verklaringen af (NPO M.(...) C.(...), p.5, 13). Uw partner L.(...) P.(...) stelde echter dat zij zelf en uw dochter V.(...) pas na haar operatie in februari 2024 bij haar moeder in Potrerito zijn gaan wonen (NPO L.(...) P.(...), p.4-5). Gevraagd met welke reden zij destijds naar Potrerito verhuisde, verklaarde zij dat zij eerst in Jamundí (op het adres in Quintas de Bolívar) woonde, maar dat zij na haar operatie een slechte mobiliteit had en verzorging nodig had door haar moeder (NPO L.(...) P.(...), p.4). Ook bij de DVZ verklaarde uw partner dat zij na haar werk naar het huis van haar moeder ging, maar telkens terugkeerde naar Jamundí om te gaan slapen (Vragenlijst CGVS L.(...) P.(...), dd. 4 juni 2024, afdeling 3.5). Uw verklaringen en de verklaringen van uw partner zijn tegenstrijdig.

2.7. Uw gedrag is onverenigbaar met een gegronde vrees. U verklaarde dat u verschillende keren bent benaderd en bedreigd door de FARC in Jamundí en omstreken, en dat FARC-dissidenten in uw huis in dezelfde stad zouden hebben ingebroken (NPO, p.9-14). Ondanks deze gebeurtenissen kan volgens uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud vastgesteld worden dat u, na uw vertrek naar Cali, nog steeds naar Jamundí bent teruggekeerd. Als zodanig verklaarde u dat u soms dingen ging ophalen in uw huis in Jamundí (NPO, p.4). Uw zus M.(...) C.(...) verklaarde dat jullie probeerden om zo min mogelijk naar het huis in Jamundí te gaan, wat zou aangeven dat jullie na jullie vertrek nog zijn teruggekeerd naar Jamundí (NPO M.(...) C.(...), p.13). Uw partner L.(...) P.(...) verklaarde dat u na uw vertrek naar Cali nog sporadisch op bezoek ging bij hen, en uitgaande van haar verklaring dat ze pas in februari 2024 naar Potrerito verhuisde, zou dit betekenen dat u hen zou zijn gaan bezoeken in Jamundí en niet in Potrerito (NPO L.(...) P.(...), p.4). Indien u daadwerkelijk een ernstige en oprechte vrees koesterde, kan er worden verwacht dat u niet zou terugkeren naar de plaats waar u zagezegd werd vervolgd door dissidenten van de FARC.

2.8. Uw verklaring omtrent het onderduiken staat in contrast met uw dagelijkse handelingen. U verklaarde dat u, na de laatste bedreiging door de FARC, naar de woning van uw vader in Cali verhuisde, aangezien dit volgens u de "doeltreffendste manier" was van onderduiken (NPO, p.5). Daarentegen verklaarde u echter dat u, tussen de tijd van uw verhuizing naar Cali in februari 2023 en uw vertrek uit Colombia in augustus 2023, nog steeds voltijds ging werken als leerkracht op de school Nuestra Señora de la Anunciación in Cali van 31 januari tot en met 30 juni 2023 (NPO, p.5), naar de Universiteit del Valle ging (NPO, p.12), en uw partner en uw dochter ging bezoeken (NPO, p.4-5, 12). Deze verklaringen staan in contrast met uw verklaring dat u bent ondergedoken. Bovendien kan uw verklaring dat u deze activiteiten zo onopvallend mogelijk heeft ondernomen, niet overtuigen in het geval van een ernstige vrees voor vervolging (NPO, p.5, 12; NPO M.(...))

C.(...), p.13); iemand die zijn gewoontelijke school-en werkroutine voortzet is simpelweg niet aan het onderduiken, ongeacht hoe voorzichtig hij wel is.

2.9. U en uw zus M.(...) C.(...) hebben geen problemen gekend na februari 2023. U verklaarde dat P.(...) dreigde dat, indien u zich niet bij de FARC zou aansluiten, dat zij zich tot uw zus zouden wenden, aangezien zij de informatie hadden verkregen dat ook zij een opleiding in de chemie volgde aan de Universiteit del Valle (NPO, p.7, 11, 13; NPO M.(...) C.(...), p.9-10, 12; NPO L.(...) P.(...), p.11, 19). Daarbij voegde u toe dat P.(...) ook benadrukte dat zij hoe dan ook iemand nodig hadden om voor hen te werken (NPO, p.11). Op basis van deze verklaringen is het dan ook zeer vreemd dat, na deze laatste bedreiging in februari 2023, de FARC u of uw zus nooit meer heeft benaderd en/of bedreigd (NPO, 11-14; NPO M.(...) C.(...), p.12-14). Hoewel u en uw zus niet meer in Jamundí woonden, gaven jullie aan dat de FARC weldegelijk wist dat jullie allebei naar de Universiteit del Valle gingen. Uw zus gaf ook aan dat de FARC haar aan de universiteit zou kunnen opsporen (NPO M.(...) C.(...), p.9-10). Dit gezegd hebbende, bleven jullie allebei nog naar de universiteit gaan tot kort voor jullie vertrek (NPO, p.12; NPO M.(...) C.(...), p.5-6). Dit getuigt ten eerste niet van een gegronde vrees voor vervolging, aangezien de FARC jullie daar wist te vinden. En ten tweede, indien de FARC jullie daadwerkelijk wilde rekruteren, kan verwacht worden dat zij verdere inspanningen zouden hebben geleverd om een van jullie in de zes maanden voor jullie vertrek te benaderen, bijvoorbeeld aan de Universiteit del Valle.

2.10. Uw andere familieleden hebben nooit persoonlijke problemen gekend. U verklaarde dat u vreest dat, indien de FARC zou beseffen dat u het land had verlaten, uw partner en uw dochter de gevolgen zouden dragen (NPO, p.7, 13-14). Gevraagd of uw familieleden ooit werden benaderd of bedreigd door de FARC, antwoordde u van niet en zei dat enkel u rechtstreeks contact had gehad met hen (NPO, p.14). Dat uw partner en uw dochter zich nog maandenlang in dezelfde regio hebben bevonden, een regio waar u en uw zus gevisieerd werden door de FARC, en dat zij geen problemen hebben gekend, doet afbreuk aan de door u voorgehouden vrees in verband met uw zagezegde problemen met de FARC. Ook uw vader kende geen problemen (NPO,p.14).

3. U heeft de beschermingsmogelijkheden in Colombia niet uitgeput alvorens uw vertrek uit Colombia.

3.1. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker om internationale bescherming moet worden aangetoond dat geen aanspraak kan worden gemaakt op nationale bescherming. Van verzoekers om internationale bescherming mag dan ook worden verwacht dat eerst alle redelijke van hen te verwachten mogelijkheden om bescherming te verkrijgen in eigen land worden uitgeput, wat in casu niet het geval is.

3.2. Geen bewijs met betrekking tot het bezoek van de politie voor de inbraak op 15 februari 2023. U verklaarde dat u contact opnam met de politie voor de zagezegde inbraak in uw huis in Jamundí en dat zij destijds ter plaatse kwamen. Zij konden echter geen klacht opnemen, aangezien zij vaststelden dat er niets werd gestolen (NPO, p.11; NPO M.(...) C.(...), p.10-11; NPO L.(...) P.(...), p.11, 18). Het is zeer vreemd dat u geen klacht kon indienen bij de politie vanwege deze zagezegde inbraak alleen omdat er niets gestolen werd, zeker als er aanwijzingen waren van een inbraak (een misdrijf) met de beschadigde deur en de overhoop gegooide kamers. Daarnaast is het ook vreemd dat u geen document zou hebben gekregen ten minste als bewijs van dit bezoek door de politie. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien ook dat Colombia beschikt over een robuust wettelijk kader met toegankelijke en transparante procedures om bescherming aan te vragen, zowel schriftelijk als mondeling, en met de mogelijkheid om via het internet een aangifte te doen (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier, blauwe map). Het ontbreken van een document zorgt er ook voor dat dit niet kan worden voorgelegd als bewijsstuk (zie supra).

3.3. Geen klacht voor de andere bedreigingen door de FARC. U verklaarde dat u geen klacht hebt ingediend in verband met de bedreigingen vanwege eerdere negatieve ervaringen met de Colombiaanse autoriteiten in 2019 toen uw partner en uw dochter werden geconfronteerd met seksueel geweld (NPO, p.12). U verklaarde dat zij destijds geen bescherming kregen, waardoor u het vertrouwen in de Colombiaanse autoriteiten verloor en ervan uit ging dat zij niets zouden ondernemen wat betreft uw problemen met de FARC (NPO, p.12). Vervolgens stelde u dat uw zaak van zo'n grote orde was dat zelfs de politie u niet zou kunnen helpen en dat het leger zou moeten instaan voor uw bescherming (NPO, p.12). Hieraan voegde u ook toe dat de politie u gewoonweg zou vertellen om onder te duiken en dat zij u niet verder zouden kunnen helpen (NPO, p.13). Ook uw zus en uw partner benadrukten het gebrek aan vertrouwen in de Colombiaanse autoriteiten als gevolg van het seksueel geweld in 2019 en verklaarden dat de politie geen hulp noch bescherming zou kunnen bieden (NPO M.(...) C.(...), p.12; NPO L.(...) P.(...), p.12). Ze voegden ook toe dat het gevaarlijk is om een klacht te doen bij de Colombiaanse autoriteiten omdat de persoon het risico zou lopen om ontvoerd of vermoord te worden (NPO M.(...) C.(...), p.12; NPO L.(...) P.(...), p.12). Er dient echter opgemerkt te worden dat na het voorval van seksueel geweld in 2019, jullie weldegelijk een zekere mate van bescherming werden aangeboden door de Colombiaanse autoriteiten. Als zodanig hadden jullie de mogelijkheid om een klacht te doen en verklaringen af te leggen op het politiekantoor in Jamundí (NPO L.(...) P.(...), p.10, 14-15, stuk 20). Er werd daarna een forensisch onderzoek en psychologische evaluatie afgelegd met uw partner en uw dochter (NPO L.(...) P.(...), p.10, 15; stukken 21-22, 25-28). Verder bestond er de mogelijkheid om een verzoek om beschermingsmaatregelen te doen en heeft uw partner een contactverbod verkregen tegen de dader (NPO L.(...) P.(...), p.10, 15; stuk 23). Daarnaast werden er ook verschillende aanbevelingen voor

preventieve veiligheids- en beschermingsmaatregelen gedaan aan uw partner (stuk 24). Dat geen enkele van de Colombiaanse autoriteiten u bescherming zou kunnen of willen bieden, noch dat u géén beroep zou kunnen doen op doeltreffende bescherming, is dus niet meer dan een blote bewering die u op geen concrete manier kunt staven, en de vaststelling dat een familielid van u vier jaar eerder in een niet-gerelateerde zaak een onbevredigende interactie had met de autoriteiten ontslaat u niet van de plicht om in de eerste plaats bescherming te zoeken in uw land van herkomst. U kunt daarom niet aannemelijk maken dat het voor u onmogelijk is om bescherming te verkrijgen van de Colombiaanse autoriteiten.

3.4. Bovendien doet het gebrek aan een ernstige poging om nationale bescherming te verkrijgen in verband met de zogezegde bedreigingen, in uw geval van een gegronde vrees voor uw leven en de levens van uw zus, uw partner en uw dochter, afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten in uw asielaanvraag; dat u geen bescherming hebt gezocht vanwege de vermeende feiten waardoor u naar eigen zeggen toch een ernstige vrees koestert en u uw land van herkomst hebt verlaten, is onverenigbaar met een gegronde vrees voor vervolging en uw nood aan internationale bescherming.

4. De aangehaalde veiligheidsproblemen in Jamundí en omstreken zijn onvoldoende ernstig en niet persoonlijk van aard.

4.1. Verwijzing naar de algemene situatie. Tijdens uw persoonlijk onderhoud verwees u naar de algemene situatie in Jamundí en Colombia (NPO, p.7). U had het bijvoorbeeld over een ontplofte autobom in Potrerito (NPO, p.12). Ook uw zus en uw partner verwezen naar de veiligheidssituatie en spraken over bommen, pamfletten, ontvoeringen en rekruteringen (NPO M.(...) C.(...), p.4, 10-11; NPO L.(...) P.(...), p.4, 9, 19). Dat niet kan uitgesloten dat jullie bij terugkeer naar Colombia het slachtoffer zouden kunnen worden van willekeurige criminaliteit is echter geen grond om internationale bescherming in België te verkrijgen. De mogelijkheid om aanspraak te maken op subsidiaire bescherming op basis van de veiligheidssituatie in Colombia anderzijds wordt infra besproken.

5. De door u ingediende documenten zijn niet van dien aard om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.

5.1. De (overige) documenten die u voorlegt hebben enkel een ondersteunende werking en kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen.

5.2. Uw paspoort, het paspoort van M.(...) C.(...), het paspoort van L.(...) P.(...), de identiteitskaart van L.(...)P.(...), het paspoort van V.(...), de identiteitskaart van V.(...), en de geboorteakte van V.(...) tonen onder meer jullie nationaliteit en jullie identiteit aan, dewelke op zich door het CGVS niet worden betwist (stukken 1-7).

5.3. Uw diploma, uw werkcertificaat, het erkenningscertificaat en de foto's van uw activiteiten staven dat u afgestudeerd bent in de chemie aan de Universiteit del Valle (in december 2023) en dat u werkzaam was als leerkracht in de school N.(...) S.(...) A.(...) van 30 januari 2023 tot 30 juni 2023 (stukken 8-11). De inschrijving in de opleiding chemie aan de Universiteit del Valle van M.(...) C.(...) toont aan dat zij van 19 september 2022 tot 27 januari 2023 ingeschreven was in deze opleiding (stuk 12). Dit zijn zaken die door het CGVS niet worden betwist.

5.4. De online informatie over de veiligheidssituatie geven enkel algemene informatie over de veiligheidssituatie in Jamundí en omstreken, en Colombia. Deze informatie gaat niet over uw persoonlijke problemen, noch vernoemen zij u persoonlijk. Bijgevolg kan deze informatie uw verklaringen over uw persoonlijke problemen in Colombia niet staven (stuk 13).

5.5. De schermafbelding van de locatiebeschrijving heeft geen bewijswaarde, aangezien dit document niet kan aantonen dat deze vermeende ontvoering effectief zou hebben plaatsgevonden (stuk 9). Daarnaast is het mogelijk dat er op de aangeduide plaats een bom is ontploft op een bepaald moment in Jamundí, maar deze gebeurtenis houdt echter geen verband met uw persoonlijke problemen met de FARC, laat staan dat deze aanslag specifiek tegen u of iemand van uw familieleden was gericht

5.6. Dat u medische zorg en medicatie kreeg in Colombia staat op zich niet ter discussie in uw dossier. Echter merkt het CGVS op dat dergelijke documenten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin u de noodzaak tot medische hulp opliep. Een arts doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke en/of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde medische en psychische gesteldheid is ontstaan (stukken 17, 29-30).

5.7. De documenten van de Britse Border Force tonen aan dat u en M.(...) C.(...) op 22 november 2023 verklaringen hebben afgelegd aan de Britse grens en dat zij Frankrijk verantwoordelijk hebben geacht om jullie verzoek te behandelen (stuk 18-19).

5.8. De medische problemen en procedures van uw partner L.(...) P.(...) worden niet betwist (stuk 31)

Wat betreft de mogelijkheid tot subsidiaire bescherming, dient als volgt te worden geoordeeld.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door

zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC-EP en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC-EP geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Ondanks het vredesakkoord en de sterke daling van het geweld bleef het intern gewapend conflict onder president Duque (2018-2022) in bepaalde regio's voortduren. Zo blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC-EP toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de opvolgers van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn. Sinds 2020 is er een toename in de versnippering van gewapende groeperingen en georganiseerde misdaadgroepen.

Hierdoor komt het vaker tot conflicten tussen deze verschillende groepen die meer territoriale controle over strategische gebieden willen. De pandemie heeft deze situatie nog verder versterkt.

In augustus 2022 kwam de linkse president Gustavo Petro aan de macht. Hij beloofde sterk in te zetten op de uitvoering van het vredesakkoord en nieuwe vredesonderhandelingen op te starten met alle gewapende groeperingen. Op 30 augustus 2022 diende hij zijn Paz Total (Totale Vrede) in bij het Congres. Het doel ervan is om via het onderhandelen van gelijktijdige wapenstilstanden met verschillende gewapende en criminele groeperingen, en vervolgens via het verlenen van gerechtelijke amnestie en andere voordelen, een permanente ontwapening en een verbetering van de veiligheidssituatie in Colombia te bekomen. Dit werd goedgekeurd door het Congres. Eind 2022 startten de onderhandelingen met acht verschillende soorten gewapende groeperingen. Het gaat allereerst om de twee rebellengroeperingen, het ELN en de EMC. Daarnaast vatte de regering gesprekken aan met de andere gewapende groeperingen zoals onder meer de Clan del Golfo. Met het ELN bereikten de Colombiaanse autoriteiten in 2023 de meeste vooruitgang.

Zowel uit de "UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia" van augustus 2023, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 20 november 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20231120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> als uit de EUAA: Colombia Country Focus van december 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_focus.pdf blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van gewapend conflict tussen de verschillende rebellengroeperingen en de opvolgers van de paramilitaire groeperingen onderling en in mindere mate ook met de Colombiaanse autoriteiten. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden in Norte de Santander, Arauca, Antioquia, Cauca, Nariño, Chocó, Putumayo, Valle del Cauca en Caquetà. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio's.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, bloedbaden (massacres) en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt ook voor een groot aantal intern ontheemden. Er is een toename van zowel territoriale als sociale controle van de niet-statelijke gewapende groeperingen over bepaalde gebieden hetgeen het directe gevolg is van een afwezigheid van de staat in deze delen van het land. Echter, uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenzeer dat de toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld, in de vorm van bloedbaden ('massacres'), moorden en aanvallen op sociale leiders en mensenrechtenactivisten, voornamelijk doelgericht is hetgeen geen uitstaans heeft met artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ook gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals afpersing, komt voor. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §

2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissarisgeneraal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Om al deze redenen kan u niet als vluchteling worden erkend noch kan u de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend op basis van art. 48/4, §2 van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.3.2. De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekster (partner van verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in San Onofre (Sucre), waar u het grootste deel van uw leven hebt gewoond. In 2013 verhuisde u naar Jamundí (Valle del Cauca), waar u woonde met uw partner tot zijn vertrek uit Colombia. In februari 2024 verhuisde u naar Potrerito (Jamundí), waar u verbleef bij uw moeder tot uw vertrek in mei 2024. U hebt een partner, A.(...) R.(...) C.(...) (O.V. (...)), die samen met zijn zus, M.(...) C.(...) R.(...) C.(...) (O.V. (...)), Colombia verliet en naar Europa reisde op 23 augustus 2023. U hebt een dochter genaamd, V.(...) R.(...) B.(...).

Op 11 juli 2019 werd u seksueel misbruikt door een man genaamd J.(...) J.(...) R.(...) in het bijzijn van uw dochter V.(...). In de nacht van 12 juli 2019 werd uw partner A.(...) gecontacteerd door de familie van J.(...) J.(...) met de boodschap dat, indien jullie een klacht zouden indienen bij de politie, zij represailles tegen jullie zouden nemen. Op 13 juli 2019 besloten u en uw partner een klacht in te dienen op het politiekantoor in Jamundí. De politie vaardigde een contactverbod uit, waardoor J.(...) J.(...) zich niet meer in uw buurt mocht begeven. Hij werd niet opgepakt door de politie. Sinds de gebeurtenis op 11 juli 2019 en de bedreiging op 12 juli 2019 heeft hij noch zijn familie contact met u opgenomen, noch hebt u hem ooit nog gezien.

In januari 2023 ging uw partner naar dorpsfeesten in de buurt van de stuwdam La Salvajina (Cauca). Daar werd uw partner benaderd door een man genaamd P.(...) en zij begonnen een gesprek. Uw partner beseftte dat P.(...) deel uitmaakte van de FARC. Hij bood uw partner aan zich bij de organisatie aan te sluiten om zijn kennis als chemicusstudent te gebruiken. Hij weigerde en keerde de volgende dag terug naar Jamundí. Twee weken later ging uw partner deelnemen aan een voetbalwedstrijd in San Antonio (Jamundí) en werd opnieuw benaderd door P.(...). Hij deed het officiële voorstel om met hen samen te werken en drugs te produceren. Uw partner weigerde en keerde terug naar Jamundí. Op 15 februari 2023 werd er ingebroken in uw huis in Jamundí. U en uw partner belden naar de politie, maar zij wilden geen klacht opnemen omdat er niets werd gestolen. De daaropvolgende week werd uw partner meegenomen door een bestelwagen van P.(...). Hij stelde opnieuw voor om voor hen te werken en verwees naar de inbraak in uw huis. Ook dreigden zij dat, indien uw partner niet zou meewerken, zij zich tot de zus van uw partner M.(...) C.(...) zouden wenden, aangezien zij ook chemie studeerde. Hij weigerde en zij lieten hem gaan. Bij thuiskomst, stuurde hij zijn zus naar het huis van zijn vader in Cali en vertelde hij u alles over de bedreigingen. De daaropvolgende dag vertrok ook uw partner naar Cali en kwam hij u en jullie dochter soms sporadisch bezoeken in Jamundí.

U en uw dochter V.(...) verlieten Colombia op 4 mei 2024 en gingen met het vliegtuig via Nederland naar Spanje, waar jullie aankwamen op 5 mei 2024. Daarna reisden jullie met het vliegtuig naar Frankrijk en namen een bus naar België, waar jullie aankwamen op 7 mei 2024. De volgende dag deden jullie een verzoek om internationale bescherming in België op 8 mei 2024.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u neer: het originele paspoort van A.(...) (stuk 1); het originele paspoort van M.(...) C.(...) (stuk 2); uw originele paspoort (stuk 3); uw originele identiteitskaart (stuk 4); het originele paspoort van V.(...) (stuk 5); de originele identiteitskaart van V.(...) (stuk 6); de geboorteakte van V.(...) (stuk 7); een diploma van A.(...) (stuk 8); een werkcertificaat van A.(...) (stuk 9); een erkenningscertificaat van A.(...) (stuk 10); foto's van A.(...)'s activiteiten als leraar (stuk 11); een

inschrijving in de opleiding chemie van M.(...) C.(...) (stuk 12); online informatie over de veiligheidssituatie in Jamundí en omstreken (stuk 13); WhatsApp-berichten en foto's van de inbraak (stuk 14); een schermafbeelding van een WhatsApp-bericht over de inbraak (stuk 15); een locatiebeschrijving in Jamundí (stuk 16); een voorschrift voor medicatie van A.(...) in 2023 (stuk 17); een document van de Britse Border Force van A.(...) (stuk 18); een document van de Britse Border Force van M.(...) C.(...) (stuk 19); een klacht en verklaringen bij de Fiscalía in 2019 (stuk 20); een verzoek om een medisch-juridische beoordeling voor uzelf (stuk 21); een verzoek om een medisch-juridische beoordeling voor V.(...) (stuk 22); een verzoek om beschermingsmaatregelen (stuk 23); aanbevelingen voor preventieve veiligheids- en beschermingsmaatregelen (stuk 24); een vraag voor een beoordeling van een medisch onderzoek van V.(...) (stuk 25); een vraag voor een forensisch interview van V.(...) (stuk 26); een aanwezigheidsverslag (stuk 27); een openingsbevel van onderzoek voor V.(...) omtrent het herstel van de rechten van een minderjarige (stuk 28); een medisch document van A.(...) in 2019 met een diagnose van een angststoornis en lichte depressie (stuk 29); een medisch attest van ongeschiktheid of verlof van A.(...) in 2019 (stuk 30); en uw medische documenten over uw diagnose van endometriose en uw operatie in 2024 (stuk 31).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U voegde verschillende medische documenten toe aan uw administratief dossier. In stuk 31 wordt er een diagnose gesteld van endometriose, waardoor u een operatie moest ondergaan in 2024. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gaf u geen melding van enige bijzonder procedurele noden, noch stelde u dat er bepaalde maatregelen moesten worden genomen in verband met deze medische diagnose (Vragenlijst "Bijzonder Procedurele Noden" DVZ, p.3). Bovendien kon het CGVS in uw hoofdte ook geen nood aan bepaalde maatregelen vaststellen op basis van de inhoud van de door u voorgelegde documenten en de overige elementen in uw administratief dossier. In het begin van het persoonlijk onderhoud zei u dat u zich "min of meer" voelde op vlak van gezondheid en voortdurend pijn ondervond door deze aandoening (NPO L.(...) P.(...), p.2). Gevraagd of u zich fysiek en mentaal in staat achtte om het persoonlijk onderhoud af te leggen, antwoordde u bevestigend (NPO, p.3). Er werd u ook op het hart gedrukt dat, indien u een pauze nodig had, u deze altijd mocht aanvragen tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO L.(...) P.(...), p.2-3). Het persoonlijk onderhoud is goed verlopen en u vroeg een pauze aan, die u direct hebt gekregen (NPO L.(...) P.(...), p.16). Verder kon u probleemloos antwoorden op alle aan u gestelde vragen. Daarnaast heeft uw advocaat nadien ook geen opmerkingen geformuleerd waaruit zou blijken dat het persoonlijk onderhoud niet naar behoren zou zijn verlopen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient vastgesteld te worden dat u uw verzoek om internationale bescherming in hoofdzaak steunt op motieven die werden aangehaald door uw partner A.(...) R.(...) C.(...) (O.V. (...)). In het kader van het door hem ingediende verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen door het CGVS die luidt als volgt:

(...)

Naast de bovengenoemde problemen van uw partner A.(...), roept u in geval van terugkeer naar Colombia ook een vrees in voor een man genaamd J.(...) J.(...) R.(...) (NPO L.(...) P.(...), p.13). Op 11 juli 2019 werd u door hem seksueel misbruikt in het bijzijn van uw dochter V.(...). Dat deze betreurenswaardige gebeurtenis destijds heeft plaatsgevonden wordt door het CGVS niet in twijfel getrokken. In het licht van uw verzoek moeten in dit verband echter de volgende opmerkingen worden gemaakt:

5. Internationale bescherming kan enkel worden ingeroepen wanneer alle redelijke mogelijkheden tot het verkrijgen van nationale bescherming in uw land van herkomst zijn uitgeput of ontoereikend blijken, wat in casu niet het geval blijkt.

5.1. U kon in het verleden op redelijke bescherming door de Colombiaanse autoriteiten rekenen. Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u in Colombia weldegelijk mogelijkheden had om bescherming te zoeken bij de overheid. Na de gebeurtenis op 11 juli 2019 besloten u en uw partner op 13 juli 2019 een klacht in te dienen op het politiekantoor in Jamundí (Fiscalía), waar jullie de mogelijkheid hadden om de klacht in te dienen en een verklaring af te leggen (NPO L.(...) P.(...), p.10, 14-15, stuk 20). De klacht werd geregistreerd en vervolgens werd uw partner (die volgens uw neergelegde documenten de klacht indiende) erop gewezen dat u en uw dochter zich moesten wenden tot het Zorgcentrum voor Slachtoffers van Seksueel Misbruik Caivas (Centro de Atención Integral Víctimas de Abuso Sexual) en de Juridische Geneeskunde van Cali (Medicina Legal de Cali) voor een forensisch interview en psychologische evaluatie van de minderjarige (stuk

20). De politie diende vervolgens een verzoek in voor een medisch-juridische beoordeling voor uzelf om een fysieke, risico- en psychologische analyse uit te voeren (stuk 21) en voor uw dochter om een medische en psychologische analyse uit te voeren (stuk 22, 25, 26, 27, 28). Volgens uw verklaringen zijn u en uw dochter effectief naar de wetsdokter gegaan voor onderzoek (NPO L.(...) P.(...), p.10, 15). Als gevolg werd uw dochter een jaar psychologische therapie aangeboden om deze gebeurtenis te kunnen verwerken (NPO L.(...) P.(...), p.10). Bovendien kregen jullie de mogelijkheid om op het politiekantoor in Jamundí een verzoek om beschermingsmaatregelen in te dienen tegen J.(...) J.(...), hetgeen werd ingediend op 13 juli 2019 (stuk 23). Daarnaast verklaarde u dat de politie J.(...) J.(...) een contactverbod oplegde, waardoor hij zich niet langer in uw buurt mocht begeven (NPO L.(...) P.(...), p.10, 15). U verstrekte ook een document waarin de politie verschillende aanbevelingen heeft gedaan omtrent preventieve veiligheids- en beschermingsmaatregelen. Volgens dit document was u aanwezig tijdens deze ontmoeting (stuk 24). U verklaarde dat de politie na de klacht verschillende bezoeken zou afleggen om zich van uw veiligheid en welzijn te verzekeren, maar dat zij nooit naar uw woning zijn gekomen (NPO L.(...) P.(...), p.10-15). Hierbij diende u een leeg document in omtrent de bezoeken om deze verklaring te kunnen staven (stuk 24). Het document dat u voorlegt kan uw bewering dat de politie nooit bij u thuis is geweest, niet ondersteunen. Het lijkt namelijk slechts te gaan om een geheel blanco formulier dat bijvoorbeeld niet ondertekend of ingevuld werd door de verantwoordelijke die het u meegegeven zou hebben, waardoor u dit op gelijk welke manier verkregen kan hebben. Uw bewering dat u geen politiebescherming kreeg blijkt zo niet meer dan een kale bewering. U verklaarde duidelijk dat de Colombiaanse autoriteiten niets voor u hebben gedaan (NPO L.(...) P.(...), p.10, 13-15). De bovengenoemde maatregelen tonen aan dat u in Colombia weldegelijk kon rekenen op enige bescherming van de overheid.

5.2. Tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en de door u neergelegde documenten. U verklaarde dat toen u en uw partner aankwamen in het politiekantoor in Jamundí op 13 juli 2019, dat u uw verhaal aan bij het volledige politiekorps moest doen en dat dit uw gevoel van vertrouwen en veiligheid ten opzichte van de politie in gevaar bracht (NPO L.(...) P.(...), p.10, 14-15). Deze verklaring is echter in tegenspraak met de door u ingediende documenten van de respectievelijke klacht bij de politie, die werd afgelegd in uw naam door uw partner, aangezien hij stelde dat u te getraumatiseerd was om de verklaring te doen (stuk 20). Verder wordt er in dit document ook opgemerkt dat het slachtoffer (uzelf) bij verschillende gelegenheden werd opgeroepen om een interview af te leggen, maar niet aanwezig was (stuk 20). Als zodanig kan de situatie die u schetst met betrekking tot de vernederende ontvangst door het politiekorps in Jamundí niet als geloofwaardig worden beschouwd.

5.3. Geen andere pogingen om nationale bescherming te verkrijgen. Specifiek gevraagd of u ooit bent teruggegaan naar de politie, verklaarde dat u meerdere keren bent teruggegaan en dat er aan u werd verteld dat u moest afwachten (NPO L.(...) P.(...), p.15). U legde echter geen bewijzen voor die deze bewering zou kunnen staven. Doorgevraagd of u zich ooit tot andere instanties hebt gewend voor bescherming, bijvoorbeeld een instantie specifiek voor vrouwen, antwoordde u van niet omdat u geen dergelijke instanties zou kennen in Jamundí (NPO L.(...) P.(...), p.15). Doorgevraagd of u hierover ooit informatie hebt opgezocht, antwoorde u bevestigend en verklaarde dat ook de politie u heeft aanbevolen om zo'n instanties online te zoeken (NPO L.(...) P.(...), p.15). U nam echter aan dat geen instantie u zou kunnen helpen; dit zijn echter blote beweringen (NPO L.(...) P.(...), p.15). Dat u zich nooit tot een andere instantie hebt gewend bij uw twijfels aan de doeltreffendheid van de politie, maakt vervolgens ook dat u de mogelijkheden om bescherming te zoeken in uw land van herkomst niet heeft uitgeput.

6. Uw voorgehouden vrees ten opzichte van J.(...) J.(...) is niet langer actueel.

6.1. U verbleef na deze gebeurtenis nog vier jaar lang in Colombia. Dat u erin slaagde om al die jaren uw leven voort te zetten, te blijven wonen en te werken in Jamundí, ondanks uw vrees voor J.(...) J.(...), zonder enige problemen te ervaren, ondermijnt de ernst en de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees over deze gebeurtenis. Bovendien moet worden toegevoegd dat zelfs nadat uw partner en zijn zus Colombia hadden verlaten, u nog steeds maanden in het land bent gebleven. Van iemand die werkelijk vreest voor vervolging mag verwacht worden dat ze alle mogelijkheden zou hebben bekeken en eerder de nodige maatregelen zou hebben getroffen om haar veiligheid te garanderen.

6.2. Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaarde u te vrezen dat u bij terugkeer naar Colombia opnieuw zou kunnen worden geconfronteerd met seksueel misbruik door J.(...) J.(...) (NPO L.(...) P.(...), p.13). U verklaarde echter dat u, na deze gebeurtenis op 11 juli 2019, nooit meer enig contact hebt gehad met J.(...) J.(...) (NPO L.(...) P.(...), p.15-16). Bovendien stelde u dat de dader nog steeds in dezelfde buurt woonde in Quintas de Bolívar in Jamundí. Dat hij zich in dezelfde buurt zou bevinden en u nooit meer heeft benaderd, is een indicatie dat het zeer onwaarschijnlijk is dat de feiten zich zouden herhalen. Daarnaast kan toegevoegd worden dat u en uw partner ervoor kozen om in Quintas de Bolívar te gaan wonen, zowel voor als na het vertrek van uw partner uit Colombia, wat uw vrees voor vervolging behoorlijk ondermijnt (NPO L.(...) P.(...), p.16).

6.3. Geen bedreigingen door de familieleden van J.(...) J.(...). U vertelde dat na de gebeurtenis op 11 juli 2019, uw partner door de moeder van J.(...) J.(...) werd gecontacteerd op 12 juli 2019, met de boodschap dat, indien jullie naar de autoriteiten zouden gaan om een klacht in te dienen, zij represailles tegen jullie zouden nemen (NPO L.(...) P.(...), p.10, 15-16). Jullie besloten een klacht in te dienen op 13 juli 2019 en werden vervolgens nooit meer gecontacteerd door zijn familie (NPO L.(...) P.(...), p.16). Ook moet worden opgemerkt dat u verklaarde dat de politie u informeerde dat u hen moest inlichten indien zijn familie weer contact met u zouden opnemen. U stelde zich de vraag hoe u de politie zou kunnen informeren als ze nooit naar uw huis kwamen voor de bezoeken en verklaarde dat u dan opnieuw een klacht zou moeten indienen (NPO L.(...) P.(...), p.16). Deze kennelijke onwil om een nieuwe klacht in te dienen is een vreemde reactie voor iemand die zagezegd vervolging zou vrezen.

6.4. Sociaal netwerk. U verklaarde dat, na de gebeurtenis op 11 juli 2019, u geen steun zou hebben gekregen van uw moeder en uw broers in Colombia (NPO L.(...) P.(...), p.10, 14). Volgens uw verklaringen ontmoedigden zij u om een klacht bij de politie in te dienen en behandelden zij de situatie op een onverschillige manier (NPO L.(...) P.(...), p.14). U verklaarde dat hun kijk op de situatie op heden nog niet veranderd is, maar stelde in het begin van het persoonlijk onderhoud dat u een goede relatie hebt met uw moeder en uw broers in Colombia (NPO L.(...) P.(...), p.6-7, 14). Er dient echter vastgesteld te worden dat u geen vervolgingsfeiten vanwege uw familieleden in Colombia hebt ondervonden. Daarnaast bent u vrij om bij terugkeer naar Colombia een leven op te bouwen losstaand van bepaalde familieleden. U bent zelfredzaam en woonde al jaren voor uw vertrek alleen met uw partner en uw dochter in Colombia (NPO L.(...) P.(...), p.4, 14).

7. De door u ingediende documenten zijn niet van dien aard om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.

7.1. De (overige) documenten die u voorlegt hebben enkel een ondersteunende werking en kunnen niet de geloofwaardigheid van ongelooftwaardige verklaringen herstellen.

7.2. Het paspoort van A.(...), het paspoort van M.(...) C.(...), uw paspoort, uw identiteitskaart, het paspoort van V.(...), de identiteitskaart van V.(...), en de geboorteakte van V.(...) tonen onder meer jullie nationaliteit en jullie identiteit aan, dewelke op zich door het CGVS niet worden betwist (stukken 1-7).

7.3. Het diploma van A.(...), het werkcertificaat van A.(...), het erkenningscertificaat van A.(...) en de foto's van zijn activiteiten staven dat hij afgestudeerd is in de chemie aan de Universiteit del Valle (in december 2023) en dat hij werkzaam was als leerkracht in de school N.(...) S.(...) A.(...) van 30 januari 2023 tot 30 juni 2023 (stukken 8-11). De inschrijving in de opleiding chemie aan de Universiteit del Valle van M.(...) C.(...) toont aan dat zij van 19 september 2022 tot 27 januari 2023 ingeschreven was in deze opleiding (stuk 12). Dit zijn zaken die door het CGVS niet worden betwist.

7.4. De online informatie over de veiligheidssituatie geven enkel algemene informatie over de veiligheidssituatie in Jamundí en omstreken, en Colombia. Deze informatie gaat niet over uw persoonlijke problemen, noch vernoemen zij u persoonlijk. Bijgevolg kan deze informatie uw verklaringen over uw persoonlijke problemen in Colombia niet staven (stuk 13).

7.5. De schermafbeelding van de locatiebeschrijving heeft geen bewijswaarde, aangezien dit document niet kan aantonen dat deze vermeende ontvoering effectief zou hebben plaatsgevonden (stuk 9). Daarnaast is het mogelijk dat er op de aangeduide plaats een bom is ontploft op een bepaald moment in Jamundí, maar deze gebeurtenis houdt echter geen verband met uw persoonlijke problemen met de FARC, laat staan dat deze aanslag specifiek tegen u of iemand van uw familieleden was gericht.

7.6. Dat A.(...) medische zorg en medicatie kreeg in Colombia staat op zich niet ter discussie in uw dossier. Echter merkt het CGVS op dat dergelijke documenten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin hij de noodzaak tot medische hulp opliep. Een arts doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke en/of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde medische en psychische gesteldheid is ontstaan (stukken 17, 29-30).

7.7. De documenten van de Britse Border Force tonen aan dat uw partner en zijn zus op 22 november 2023 verklaringen hebben afgelegd aan de Britse grens en dat zij Frankrijk verantwoordelijk hebben geacht om hun verzoek te behandelen (stuk 18-19).

7.8. Uw medische problemen en procedures worden niet betwist in dit dossier (stuk 31).

Wat betreft de mogelijkheid tot subsidiaire bescherming, dient als volgt te worden geoordeeld:

(...)

Om al deze redenen kan u niet als vluchteling worden erkend noch kan u de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend op basis van art. 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.3.3. De bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekster (zus van verzoeker) luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Colombiaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in Cali (Valle del Cauca). Vanaf uw geboorte tot uw vertrek verplaatste u zich verschillende keren tussen Cali en Jamundí (Valle del Cauca). Uw laatste woonplaats was in de wijk Quintas de Bolívar in Jamundí en vanaf februari 2023 verbleef u nog enkele maanden in Cali tot uw vertrek uit Colombia. In april 2022 begon u met een opleiding in de chemie aan de Universiteit del Valle in Cali, waar u studeerde tot juni 2023. U hebt een broer, A.(...) R.(...) C.(...) (O.V. (...)), die samen met u naar Europa ging en een verzoek om internationale bescherming deed in België. De partner van uw broer, L.(...) P.(...) B.(...) J.(...) (O.V. (...)), ging samen met hun dochter, V.(...) R.(...) B.(...), ook maanden later naar België en deed een verzoek om internationale bescherming op 8 mei 2024. In 2023 werd uw broer benaderd door een man genaamd P.(...) in de buurt van de stuwdam La Salvajina. Ze begonnen een gesprek over zijn opleiding en sociaal-politieke onderwerpen. Hij bood uw broer aan om cocaïne te produceren of explosieven te vervaardigen, en voor hem te werken. Daarna benaderde P.(...) hem ook aan een voetbalveld en deed hetzelfde voorstel. Op 15 februari werd er ingebroken in het huis in Jamundí waar u samen verbleef met uw broer, zijn partner en zijn dochter. Uw broer en zijn partner belden de politie, maar zij wilden geen klacht opnemen aangezien er niets werd gestolen. De daaropvolgende week werd uw broer meegenomen in een bestelwagen door P.(...). Hij vroeg uw broer nogmaals om voor hen te werken. Hij verwees ook naar de inbraak in jullie huis en dreigde dat indien hij niet zou meewerken, dat zij zich tot u zouden wenden, aangezien u ook chemie studeerde. Zij lieten hem gaan. Bij thuiskomst stuurde uw broer u naar de woning van uw vader in Cali.

U en uw broer A.(...) verlieten Colombia op 23 augustus 2023 en reisden met het vliegtuig via Spanje naar Kroatië, waar jullie aankwamen op 24 augustus 2023. In Kroatië probeerden jullie om jullie toeristenvismums om te zetten naar werkvisums. Na ongeveer een week vertrok uw broer naar Polen om werk te vinden en daarna reisde ook u naar Polen met hetzelfde doel. Jullie verbleven ongeveer twee maanden in Polen, maar omdat jullie geen verblijfsdocumenten konden verkrijgen, besloten jullie om via Frankrijk naar het Verenigd Koninkrijk te reizen om een verzoek om internationale bescherming te doen op 22 november 2023. Jullie werden echter tegengehouden aan de Britse grens, gehoord door de grenswacht, en nadien teruggestuurd naar Frankrijk. Op 23 november 2023 gingen jullie naar België en dienden een verzoek om internationale bescherming in op 24 november 2023.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u neer: het originele paspoort van A.(...) (stuk 1); uw originele paspoort (stuk 2); het originele paspoort van L.(...) P.(...) (stuk 3); de originele identiteitskaart van L.(...) P.(...) (stuk 4); het originele paspoort van V.(...) (stuk 5); de originele identiteitskaart van V.(...) (stuk 6); de geboorteakte van V.(...) (stuk 7); een diploma van A.(...) (stuk 8); een werkcertificaat van A.(...) (stuk 9); een erkenningscertificaat van A.(...) (stuk 10); foto's van A.(...)'s activiteiten als leraar (stuk 11); een inschrijving van uw opleiding chemie (stuk 12); online informatie over de veiligheidssituatie in Jamundí en omstreken (stuk 13); WhatsApp-berichten en foto's van de inbraak (stuk 14); een schermafbeelding van een WhatsApp-bericht over de inbraak (stuk 15); een locatiebeschrijving in Jamundí (stuk 16); een voorschrift voor medicatie van A.(...) in 2023 (stuk 17); een document van de Britse Border Force van A.(...) (stuk 18); een document van de Britse Border Force van uzelf (stuk 19); een klacht en verklaringen bij de Fiscalia in 2019 (stuk 20); een verzoek om een medisch-juridische beoordeling voor L.(...) P.(...) (stuk 21); een verzoek om een medisch-juridische beoordeling voor V.(...) (stuk 22); een verzoek om beschermingsmaatregelen (stuk 23); aanbevelingen voor preventieve veiligheids- en beschermingsmaatregelen (stuk 24); een vraag voor een beoordeling van een medisch onderzoek van V.(...) (stuk 25); een vraag voor een forensisch interview van V.(...) (stuk 26); een aanwezigheidsverslag (stuk 27); een openingsbevel van onderzoek voor V.(...) omtrent het herstel van de rechten van een minderjarige (stuk 28); een medisch document van A.(...) in 2019 met een diagnose van een angststoornis en lichte depressie (stuk 29); een medisch attest van ongeschiktheid of verlof van A.(...) in 2019 (stuk 30); en medische documenten van L.(...) P.(...) over haar diagnose van endometriose en haar operatie in 2024 (stuk 31).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient vastgesteld te worden dat u uw verzoek om internationale bescherming steunt op motieven die werden aangehaald door uw broer A.(...) R.(...) C.(...) (O.V. (...)). In het kader van het door hem ingediende verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen door het CGVS die luidt als volgt:

(...)

5. De door u ingediende documenten zijn niet van dien aard om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.

5.1. De (overige) documenten die u voorlegt hebben enkel een ondersteunende werking en kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen.

5.2. Het paspoort van A.(...), uw paspoort, het paspoort van L.(...) P.(...), de identiteitskaart van L.(...) P.(...), het paspoort van V.(...), de identiteitskaart van V.(...), en de geboorteakte van V.(...) tonen onder meer jullie nationaliteit en jullie identiteit aan, dewelke op zich door het CGVS niet worden betwist (stukken 1-7).

5.3. Het diploma van A.(...), het werkcertificaat van A.(...), het erkenningscertificaat van A.(...) en de foto's van zijn activiteiten staven dat hij afgestudeerd is in de chemie aan de Universiteit del Valle (in december 2023) en dat hij werkzaam was als leerkracht in de school N.(...) S.(...) A.(...) van 30 januari 2023 tot 30 juni 2023 (stukken 8-11). Uw inschrijving in de opleiding chemie aan de Universiteit del Valle toont aan dat u van 19 september 2022 tot 27 januari 2023 ingeschreven was in deze opleiding (stuk 12). Dit zijn zaken die door het CGVS niet worden betwist.

5.4. De online informatie over de veiligheidssituatie geven enkel algemene informatie over de veiligheidssituatie in Jamundí en omstreken, en Colombia. Deze informatie gaat niet over uw persoonlijke problemen, noch vernoemen zij u persoonlijk. Bijgevolg kan deze informatie uw verklaringen over uw persoonlijke problemen in Colombia niet staven (stuk 13).

5.5. De schermafbeelding van de locatiebeschrijving heeft geen bewijswaarde, aangezien dit document niet kan aantonen dat deze vermeende ontvoering effectief zou hebben plaatsgevonden (stuk 9). Daarnaast is het mogelijk dat er op de aangeduide plaats een bom is ontploft op een bepaald moment in Jamundí, maar deze gebeurtenis houdt echter geen verband met uw persoonlijke problemen met de FARC, laat staan dat deze aanslag specifiek tegen u of iemand van uw familieleden was gericht.

5.6. Dat A.(...) medische zorg en medicatie kreeg in Colombia staat op zich niet ter discussie in uw dossier. Echter merkt het CGVS op dat dergelijke documenten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin hij de noodzaak tot medische hulp opliep. Een arts doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke en/of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde medische en psychische gesteldheid is ontstaan (stukken 17, 29-30).

5.7. De documenten van de Britse Border Force tonen aan dat u en A.(...) op 22 november 2023 verklaringen hebben afgelegd aan de Britse grens en dat zij Frankrijk verantwoordelijk hebben geacht om jullie verzoek te behandelen (stuk 18-19).

5.8. De medische problemen en procedures van L.(...) P.(...) worden niet betwist in dit dossier (stuk 31).

Wat betreft de mogelijkheid tot subsidiaire bescherming, dient als volgt te worden geoordeeld:

(...)

Om al deze redenen kan u niet als vluchteling worden erkend noch kan u de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend op basis van art. 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Wat betreft de elementen op basis waarvan eerste en tweede verzoekster een verzoek tot internationale bescherming hebben ingediend kan worden verwezen naar het beschreven feitenrelaas onder punt 2.3.1. De analyse van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus is eveneens identiek aan deze zoals weergegeven onder punt 2.3.1.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

Verzoekende partijen voeren in hun verzoekschriften de schending aan van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en de oude artikelen 48/3 tot en met 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet),

van artikel 3 en 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), artikel 4 van de toenmalige richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de Kwalificatierichtlijn); van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de beginselen van behoorlijk bestuur, met name de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekende partijen betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat hun vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekende partijen vragen hen de vluchtelingenstatus, te verlenen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoekende partijen voegen geen bijkomende stukken toe aan hun verzoekschriften.

3.2.2. Op 13 mei 2026 dient de commissaris-generaal in elk van de drie dossiers, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in waarin zij verwijst naar volgend rapport en er de weblinks van vermeldt (rechtsplegingsdossier, stuk 8):

- EUAA Colombia "*Country Focus*" van december 2025;
- UNHCR "*International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia*" van augustus 2023;
- COI Focus "*Colombia: veiligheidssituatie*" van 10 april 2025.

3.2.3. Ter zitting van 20 mei 2026 legt verzoeker een aanvullende nota neer met daarbij volgend stuk:

- BBC News Mundo "*Een golf van aanvallen schudde dit weekend het zuidwesten van Colombia*" van 27 april 2026 in het Spaans met de bijbehorende vertaling (stuk 1).

Ter zitting d.d. 20 mei 2026 wordt in hoofde van tweede verzoekster middels een aanvullende nota volgende stukken neergelegd:

- El Tiempo "*De burgemeester van Jamundí bevestigde het trieste nieuws over de moord op vier jonge mensen die op 15 april waren ontvoerd in het corregimiento van Villa Paz in deze plaats, in het zuiden van de Valle del Cauca. Dit feit werd toegeschreven aan de FARC-dissidenten van het "Jaime Martínez"-front, die de bevelen van Iván Mordisco 'opvolgen'*" van april 2024 in het Spaans met de bijbehorende vertaling (stuk 1);
- Officiële verklaring van Burgemeesterskantoor van Jamundi – Cauca-vallei van 21 april 2026 in het Spaans met de bijbehorende vertaling (stuk 2).

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Volledigheidshalve wijst de Raad er op dat Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) van toepassing is vanaf 12 juni 2026.

3.3.2. Motieven van de bestreden beslissingen

3.3.2.1. In de bestreden beslissingen worden verzoekende partijen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omwille van volgende redenen:

(i) het laattijdig verzoek om internationale bescherming en de verklaringen hieromtrent geven geen blijk van een nood aan internationale bescherming:

(a) verzoeker en tweede verzoekster bevonden zich reeds sinds 24 augustus 2023 in Europa, maar dienden pas op 24 november 2023 in België een verzoek om internationale bescherming in. Dit uitstel van ongeveer drie maanden strookt volgens verweerder niet met het bestaan van een ernstige en oprechte vrees;

(b) het is niet aannemelijk dat verzoeker en tweede verzoekster een oprechte vrees voor vervolging koesterden, nu zij na hun vertrek uit Colombia eerst probeerden een werkvisum te verkrijgen in Kroatië en Polen en pas nadat deze pogingen mislukten een verzoek om internationale bescherming indienden in België;

(c) geen verzoek in het dichtstbijzijnde Europese land: nadat zij hadden besloten internationale bescherming aan te vragen, bleven verzoeker en zijn zus niet in Polen om er een verzoek in te dienen, maar besloten door te reizen naar het Verenigd Koninkrijk om redenen van taalvoorkeur en de daar beschikbare ondersteuning tijdens de procedure;

(d) de partner en dochter van verzoeker verbleven na het vertrek van verzoeker en tweede verzoekster uit Colombia nog ongeveer negen maanden in het land, wat niet getuigt van een oprechte vrees voor vervolging;

(ii) de vraag om rekrutering door de FARC wordt op zich als niet aannemelijk beschouwd om de onderstaande redenen:

(a) het is weinig aannemelijk dat verzoeker en zijn zus door de FARC zouden zijn geviseerd omwille van hun profiel als chemici. Daarbij wordt erop gewezen dat verzoeker en zijn partner geen concrete elementen of voorbeelden konden aanbrengen waaruit blijkt dat personen met een gelijkaardige achtergrond specifiek door de FARC worden gerekruteerd; daarnaast houdt de FARC zich al decennia lang bezig met de productie van en de handel in drugs en heeft dus de nodige praktijkervaring;

(b) er zijn tegenstrijdigheden in de verklaringen over de identiteit van de beweerde bedreigers. Terwijl verzoeker en zijn partner verklaarden dat P. expliciet had meegedeeld lid te zijn van de FARC, stelde de zus van verzoeker dat haar nooit werd verteld dat de betrokken personen tot de FARC behoorden en dat zij dit slechts had afgeleid uit hun werkwijze;

(c) verzoeker brengt geen overtuigende elementen aan waaruit blijkt dat de vermeende inbraak van 15 februari 2023 verband houdt met de bedreigingen door de FARC. De neergelegde stukken tonen niet aan dat de inbraak daadwerkelijk heeft plaatsgevonden, noch dat deze aan de FARC kan worden toegeschreven. Daarnaast heeft verzoeker geen bewijs van een aangifte bij de politie voorgelegd, terwijl zijn verklaring dat de politie de feiten niet wilde registreren louter een niet-gestaafde bewering betreft;

(d) verzoeker verklaarde meermaals te zijn benaderd en bedreigd door de FARC, maar heeft hiervan geen bewijsstukken neergelegd. Daarbij wordt benadrukt dat verzoeker voor geen van deze beweerde bedreigingen klacht ingediend bij de autoriteiten, waardoor ook geen objectieve stukken ter staving van deze feiten kunnen worden voorgelegd;

(e) het gedrag van de beweerde bedreigers is weinig aannemelijk. Hoewel verzoeker verklaart dat hij na een korte ontvoering opnieuw onder druk werd gezet om zich bij de FARC aan te sluiten, werd hij na zijn weigering vrijgelaten. Volgens verweerder is het weinig geloofwaardig dat een gewelddadige groepering als de FARC herhaaldelijk tijd en middelen zou investeren om verzoeker te benaderen, zonder verdere gevolgen aan zijn weigeringen te verbinden;

(f) er zijn tegenstrijdigheden in de verklaringen over het vertrek uit Jamundí na de laatste bedreiging in februari 2023. Terwijl verzoeker en zijn zus verklaarden dat verzoekers partner en dochter kort nadien naar Potrerito verhuisden, stelde verzoekers partner dat zij pas na haar operatie in februari 2024 bij haar moeder ging wonen omwille van haar zorgbehoefte en beperkte mobiliteit;

(g) hoewel verzoeker verklaarde dat hij in Jamundí herhaaldelijk werd bedreigd door FARC-dissidenten en dat er in zijn woning werd ingebroken, blijkt uit zijn verklaringen dat hij na zijn verhuis naar Cali nog naar Jamundí terugkeerde om persoonlijke zaken op te halen. Ook de verklaringen van zijn zus en partner wijzen erop dat verzoeker nadien nog in Jamundí aanwezig was, dit is onverenigbaar met een gegronde vrees;

(h) na februari 2023 hebben verzoeker en zijn zus geen problemen gekend, zodat kan worden betwijfeld of verzoeker daadwerkelijk ondergedoken leefde, aangezien hij na zijn verhuis naar Cali zijn normale activiteiten bleef voortzetten, zoals werken, studeren en het bezoeken van zijn partner en dochter; het is weinig geloofwaardig dat verzoeker en zijn zus een gegronde vrees voor vervolging hadden, aangezien zij na de laatste bedreiging in februari 2023 nooit meer door de FARC werden benaderd, ondanks het feit dat de FARC wist dat beiden nog naar de Universidad del Valle gingen. Bovendien is het opmerkelijk dat de FARC geen verdere pogingen ondernam om hen te rekruteren, hoewel zij hadden aangegeven dringend iemand met hun profiel nodig te hebben;

(i) geen van verzoekers familieleden werden ooit persoonlijk door de FARC bedreigd of benaderd. Hoewel verzoeker vreest dat zijn partner en dochter gevolgen zouden kunnen ondervinden, verbleven zij nog maanden in dezelfde regio zonder problemen te ervaren. Ook zijn vader kende geen incidenten;

(iii) verzoekende partijen hebben de beschermingsmogelijkheden in Colombia niet uitgeput:

(a) voor de toekenning van internationale bescherming moet worden aangetoond dat geen effectieve bescherming kan worden verkregen in het land van herkomst. Van een verzoeker mag worden verwacht dat hij eerst alle redelijkerwijs beschikbare mogelijkheden om nationale bescherming te verkrijgen benut. In dit geval wordt geoordeeld dat niet is aangetoond dat deze mogelijkheden werden uitgeput;

(b) de geloofwaardigheid van de beweerde inbraak op 15 februari 2023 wordt in twijfel getrokken, omdat verzoeker geen bewijs kan voorleggen van het politiebezoek.;

(c) verzoeker heeft geen klacht ingediend over de bedreigingen door de FARC. De aangehaalde redenen, namelijk een gebrek aan vertrouwen in de Colombiaanse autoriteiten naar aanleiding van de behandeling van een zaak van seksueel geweld in 2019 van zijn partner en de overtuiging dat de autoriteiten geen effectieve bescherming konden bieden, worden niet aanvaard. Er wordt benadrukt dat in 2019 wel degelijk verschillende beschermings- en ondersteuningsmaatregelen werden genomen, waaronder de registratie van een klacht, medische en psychologische begeleiding en een contactverbod tegen de dader;

(d) het uitblijven van een ernstige poging om bescherming te vragen bij de nationale autoriteiten doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas;

(iv) de aangehaalde veiligheidsproblemen in Jamundí en omstreken zijn onvoldoende ernstig en niet persoonlijk van aard: een verwijzing naar de algemene onveiligheidssituatie in Jamundí of Colombia volstaat niet om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. De aangehaalde incidenten, zoals bomaanslagen, ontvoeringen, rekruteringen en andere vormen van geweld, worden beschouwd als elementen van de algemene veiligheidssituatie. Het risico om slachtoffer te worden van willekeurige criminaliteit wordt op zich niet voldoende geacht om internationale bescherming te rechtvaardigen;

(v) de neergelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen;

(vi) in hoofde van eerste verzoekster wordt nog het volgende gesteld:

(a) hoewel het seksueel misbruik van eerste verzoekster in 2019 niet wordt betwist, wordt geoordeeld dat zij niet heeft aangetoond dat zij geen bescherming kon krijgen van de Colombiaanse autoriteiten. De autoriteiten hebben na de klacht verschillende stappen ondernomen, waaronder het registreren van de klacht, medische en psychologische onderzoeken, het aanbieden van psychologische begeleiding, het opleggen van een contactverbod aan de dader en het voorzien van beschermingsmaatregelen. Daarnaast worden tegenstrijdigheden vastgesteld tussen de verklaringen van eerste verzoekster en de ingediende documenten over de wijze waarop de klacht werd behandeld. Ook wordt opgemerkt dat verzoekster geen bewijs heeft voorgelegd van latere contacten met de politie en dat zij geen verdere stappen heeft ondernomen bij andere instanties voor bescherming;

(b) de door eerste verzoekster aangehaalde vrees voor J.J.R. is niet langer actueel. Daarbij wordt erop gewezen dat zij na de feiten in 2019 nog ongeveer vier jaar in Colombia verbleef, bleef wonen en werken in Jamundí, zonder verdere problemen met hem te ondervinden. Bovendien bleef zij na het vertrek van haar partner nog enkele maanden in Colombia. Verder wordt benadrukt dat eerste verzoekster na 11 juli 2019 nooit meer contact heeft gehad met de dader, hoewel hij volgens haar nog steeds in dezelfde buurt woonde. Tot slot wordt opgemerkt dat verzoekster, ondanks de beperkte steun van bepaalde familieleden, geen problemen of vervolgingsfeiten vanwege hen heeft ondervonden en dat zij als zelfstandige volwassene in staat wordt geacht om elders in Colombia een leven op te bouwen;

(vii) in hoofde van tweede verzoekster wordt nog het volgende gesteld:

De door haar ingediende documenten zijn niet van aard om de appreciatie in positieve zin op te buigen;

(viii) in het kader van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet moet worden vastgesteld dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissingen.

3.3.2.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en zijn kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.3. Bijzondere procedurele noden

3.3.3.1. In de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker wordt vooreerst in het kader van de bijzondere procedurele noden het volgende uiteengezet:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U voegde verschillende medische en psychologische documenten toe aan uw administratief dossier. In stukken 29 en 30 wordt er een diagnose vastgesteld van een angststoornis en een lichte depressie in 2019, en wordt er ook een verlof van drie dagen aangevraagd vanwege arbeidsongeschiktheid. Stuk 17 bevat een voorschrift van voor medicatie voor een diagnose van beven in 2023. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gaf u geen melding van enige bijzonder procedurele noden, noch stelde u dat er bepaalde maatregelen moesten worden genomen in verband met deze medische en psychologische diagnoses (Vragenlijst “Bijzonder Procedurele Noden” DVZ, p.3). Bovendien kon het CGVS in uw hoofde geen nood aan bepaalde maatregelen vaststellen op basis van de inhoud van de door u voorgelegde documenten en de overige elementen in uw administratief dossier. In het begin van het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u zich op gezondheidssvlak perfect in orde voelde en dat u zich zowel fysiek als mentaal in staat achtte om het onderhoud af te leggen (NPO, p.2). Er werd u ook op het hart gedrukt dat, indien u een pauze nodig had, u deze altijd mocht aanvragen (NPO, p.2). Het persoonlijk onderhoud is goed verlopen en u kon probleemloos antwoorden op alle aan u gestelde vragen. Daarnaast heeft uw advocaat na het persoonlijk onderhoud ook geen opmerkingen geformuleerd waaruit zou blijken dat het persoonlijk onderhoud niet naar behoren zou zijn verlopen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

3.3.3.2. Ten aanzien van eerste verzoekster oordeelt de commissaris-generaal het volgende:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U voegde verschillende medische documenten toe aan uw administratief dossier. In stuk 31 wordt er een diagnose gesteld van endometriose, waardoor u een operatie moest ondergaan in 2024. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gaf u geen melding van enige bijzonder procedurele noden, noch stelde u dat er bepaalde maatregelen moesten worden genomen in verband met deze medische diagnose (Vragenlijst “Bijzonder Procedurele Noden” DVZ, p.3). Bovendien kon het CGVS in uw hoofde ook geen nood aan bepaalde maatregelen vaststellen op basis van de inhoud van de door u voorgelegde documenten en de overige elementen in uw administratief dossier. In het begin van het persoonlijk onderhoud zei u dat u zich “min of meer” voelde op vlak van gezondheid en voortdurend pijn ondervond door deze aandoening (NPO L.(...) P.(...), p.2). Gevraagd of u zich fysiek en mentaal in staat achtte om het persoonlijk onderhoud af te leggen, antwoordde u bevestigend (NPO, p.3). Er werd u ook op het hart gedrukt dat, indien u een pauze nodig had, u deze altijd mocht aanvragen tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO L.(...) P.(...), p.2-3). Het persoonlijk onderhoud is goed verlopen en u vroeg een pauze aan, die u direct hebt gekregen (NPO L.(...) P.(...), p.16). Verder kon u probleemloos antwoorden op alle aan u gestelde vragen. Daarnaast heeft uw advocaat nadien ook geen opmerkingen geformuleerd waaruit zou blijken dat het persoonlijk onderhoud niet naar behoren zou zijn verlopen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

3.3.3.3. Tot slot wordt ten aanzien van tweede verzoekster het volgende in de bestreden beslissing gesteld inzake bijzondere procedurele noden:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekende partijen voeren geen enkel concreet verweer tegen deze overwegingen, zodat ze onverminderd overeind blijven en er kan worden aangenomen dat de commissaris-generaal terecht heeft geoordeeld dat hun rechten gerespecteerd werden en dat ze in de gegeven omstandigheden konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.3.4. Beoordeling in het licht van de vluchtelingenstatus

3.3.4.1. Oud artikel 48/3, § 1, van de Vreemdelingenwet, als omzetting van de voormalige richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), bepaalt: *“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”*

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van boven-bedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 3, punt 5, van Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 betreffende de normen inzake de voorwaarden waaraan onderdanen van derde landen of staatlozen moeten voldoen om in aanmerking te komen voor internationale bescherming, inzake een uniforme status voor vluchtelingen of personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en inzake de inhoud van die bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347), definieert de term “vluchteling” als volgt: *“een onderdaan van een derde land die zich wegens een gegronde vrees voor vervolging om redenen van ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, buiten het land bevindt waarvan hij of zij de nationaliteit bezit en de bescherming van dat land niet kan of, wegens deze vrees, niet wil inroepen, dan wel een staatloze die zich om dezelfde reden buiten het land bevindt waar hij of zij vroeger gewoonlijk verbleef en daarheen niet kan, dan wel wegens genoemde vrees niet wil terugkeren, en op wie artikel 12 niet van toepassing is”*.

Artikel 3, punt 1, van de Verordening (EU) 2024/1347 definieert het begrip “vluchtelingenstatus” als volgt: *“de erkenning door een lidstaat van een onderdaan van een derde land of een staatloze als vluchteling”*.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie verduidelijkt in zijn arrest van 4 juni 2026 (C-440/25), het volgende:

“28. Ten eerste moet evenwel worden opgemerkt dat verordening 2024/1347 krachtens artikel 42 ervan van toepassing is met ingang van 12 juni 2026.

29. Het staat dus niet vast dat de uitlegging van deze verordening voor de verwijzende rechter noodzakelijk is om uitspraak te doen in het hoofdgeding.

30. Hoe dan ook moet worden opgemerkt dat artikel 2, onder d), van richtlijn 2011/95, en artikel 3, punt 5, van verordening 2024/1347, waarin het begrip „vluchteling” is gedefinieerd, identiek zijn geformuleerd. Bijgevolg is de uitlegging van de uitdrukking „gegronde vrees voor vervolging” in artikel 2, onder d), van deze richtlijn relevant voor de eventuele uitlegging van dezelfde uitdrukking die in artikel 3, punt 5, van die verordening wordt gebruikt.”

Hieruit volgt dat de in artikel 3, punten 1 en 5, van Verordening (EU) 2024/1347 vervatte definities geen wijziging aanbrengen in de materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend. De materiële voorwaarden om als vluchteling te worden erkend, zijn immers dezelfde gebleven.

3.3.4.2. Verzoeker en zijn zus, tweede verzoekster, stellen dat zij vrezen door de FARC te worden ontvoerd of gedwongen gerekruteerd wegens hun profiel als chemicus. Verzoekers partner deelt in deze vrees en heeft in 2019 seksueel geweld meegemaakt. Daarnaast vrezen verzoekende partijen voor hun veiligheid omwille van de FARC en de algemene onveiligheid in Colombia.

3.3.4.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekende partijen geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit blijkt dat zij hun land van herkomst hebben verlaten of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.4.4. Vooreerst wordt in de bestreden beslissingen geoordeeld dat het laattijdig verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen en hun verklaringen hieromtrent, geen blijk geven van een nood aan internationale bescherming. Dit blijkt uit het feit dat verzoeker en zijn zus zich reeds sinds 24 augustus 2023 in Europa bevonden, maar pas op 24 november 2023 een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend. Dit uitstel van ongeveer drie maanden strookt volgens verweerder niet met het bestaan van een ernstige en oprechte vrees, aangezien redelijkerwijze kan worden verwacht dat personen die daadwerkelijk nood hebben aan internationale bescherming hun vrees zo spoedig mogelijk kenbaar maken aan de bevoegde asielinstanties. Daarnaast acht verweerder het niet aannemelijk dat zij een oprechte vrees voor vervolging koesterden, nu zij na hun vertrek uit Colombia eerst probeerden een werkvisum te verkrijgen in Kroatië en Polen en pas nadat deze pogingen mislukten een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend. Verweerder acht bovendien de ernst van de voorgehouden vrees verder ondergraven doordat verzoekende partijen, nadat zij hadden besloten internationale bescherming aan te vragen, niet in Polen bleven om er een verzoek in te dienen, maar doorreisden naar het Verenigd Koninkrijk om redenen van taalvoordeel en de daar beschikbare ondersteuning tijdens de procedure. Tot slot wordt in het kader van de laattijdige verzoeken gesteld dat verzoekers partner (eerste verzoekster) en hun dochter na het vertrek van verzoeker en zijn zus (tweede verzoekster) uit Colombia nog ongeveer negen maanden in het land verbleven. De door verzoeker en zijn partner hiervoor gegeven verklaringen zijn volgens verweerder niet alleen onderling tegenstrijdig, maar wegen bovendien niet op tegen het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging.

Verzoekende partijen benadrukken in hun verzoekschriften dat de grote meerderheid van asielzoekers in België eerst langs een andere Europese lidstaat zijn gepasseerd zonder er (vrijwillig) een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend. Iets minder dan de helft van deze asielzoekers krijgt uiteindelijk ook een internationale beschermingsstatus toegekend in België door de verwerende partij, zonder dat hen verweten wordt dat zij geen verzoek om internationale bescherming hebben ingediend in de andere Europese lidstaten. Er wordt hieraan toegevoegd dat verzoekende partijen hoogopgeleid zijn, zij in hun thuisland een veelbelovende toekomst hadden maar toch de moeilijke beslissing hebben genomen om te vluchten met het risico er te verblijven in een ongedocumenteerde situatie en allerlei privileges te verliezen, zoals huisvesting, levenskwaliteit, onderwijs, goedbetaald werk en sociale status, hetgeen getuigt van het feit dat zij nood hebben aan een land dat hen veiligheid biedt. Verzoekende partijen dachten dat het aanvragen van asiel sneller zou gaan dan de aanvraag van een werkvisum. Zij menen voorts dat zij na onderzoek tot de conclusie zijn gekomen dat Polen erom bekend staat verzoekers in nood aan internationale bescherming die toegang tot bescherming zeer moeilijk te maken.

De Raad benadrukt dat het enkele feit dat een verzoek om internationale bescherming niet onmiddellijk na aankomst op het grondgebied van een Europese lidstaat wordt ingediend, op zichzelf niet volstaat om het bestaan van een beschermingsnood uit te sluiten. *In casu* gaat het evenwel niet om de loutere vaststelling van een laattijdige aanvraag. De beoordeling van verweerder steunt op het geheel van de gedragingen van verzoekende partijen, waaronder het tijdsverloop tussen hun aankomst in Europa en hun verzoek om internationale bescherming, het voorafgaand zoeken naar mogelijkheden om via een werkvisum legaal in Europa te verblijven, gezien zij hoogopgeleid zijn, en de door hen verstrekte verklaringen ter rechtvaardiging van deze handelwijze. Verzoekende partijen brengen geen overtuigende elementen aan die deze concrete vaststellingen ontkrachten. Hun verwijzing naar het gedrag van andere asielzoekers dat bovendien niet onderbouwd is, hun persoonlijke socio-economische positie in Colombia en hun algemene beweringen over de toegang tot internationale bescherming in Polen volstaan daartoe evenmin. Het feit dat zij hoogopgeleid waren en over een goede levensstandaard beschikten, kan op zich ook niet worden beschouwd als een verklaring voor het langdurig uitblijven van een verzoek om internationale bescherming.

In zoverre verzoekende partijen menen dat de commissaris-generaal weinig inzicht en medeleven in hun situatie vertoont, volstaat dit niet om de beoordeling in de bestreden beslissingen te ontkrachten. Uit de motivering van de bestreden beslissingen blijkt immers dat de aangehaalde persoonlijke en familiale omstandigheden in aanmerking zijn genomen. Verweerder kan bovendien vanuit medeleven niet afzien van een beoordeling van de concrete elementen die relevant zijn voor het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

3.3.4.5. Verder wordt in de bestreden beslissingen pertinent het volgende geoordeeld:

“De vraag om rekrutering door de FARC wordt op zich als niet aannemelijk beschouwd, om de onderstaande redenen.

2.1. Het profiel van chemicus. Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u en uw zus M.(...) C.(...) bedreigd zouden zijn geweest door een man genaamd Pablo van de FARC vanwege jullie profiel als chemiestudenten in Colombia. Volgens uw verklaringen wilde de groepering jullie achtergrond in de chemie gebruiken om drugs en explosieven te produceren (NPO, p.10; NPO M.(...) C.(...), p.9; NPO L.(...) P.(...), p.9, 11, 17). U specifiek gevraagd waarom zij u wilden rekruteren, verklaarde u dat chemici weinig voorkomend zijn in Colombia en hoog aanzien genieten in de Colombiaanse samenleving, en dat Pablo zei dat zij uw wetenschappelijke kennis goed zouden kunnen gebruiken (NPO, p.10, 13). Ook uw partner L.(...) P.(...) benadrukte dat u een zeer begeerd profiel hebt voor de FARC (NPO L.(...) P.(...), p.9-11, 17). Op de vraag om bewijs te leveren voor deze bewering of om voorbeelden te geven van andere chemici die dezelfde problemen kenden, verklaarde uw partner niet op de hoogte te zijn van rekruteringen van personen met hetzelfde profiel als u, maar dat jullie dit zijn gaan onderzoeken en dat jullie je op deze manier gerealiseerd hebben hoe begeerd chemici zijn (NPO, L.(...) P.(...), p.17). Opnieuw gevraagd naar concrete bewijzen hiervoor, kwam uw partner niet verder dan te zeggen dat de FARC drugs produceert en dat chemici daardoor meer risico zouden lopen, en leverde dus geen bewijzen (NPO L.(...) P.(...), p.17). Kennis over de productie van drugs is nochtans wijdverspreid en gemakkelijk te achterhalen via verschillende (online) informatiebronnen. Bovendien houdt de FARC zich reeds decennialang bezig met de productie van en de handel in drugs, en heeft dus de nodige praktijkervaring. Het is dan ook weinig aannemelijk dat de FARC specifiek de wetenschappelijke inzichten en ondersteuning van u of uw zus zouden nodig hebben voor deze activiteiten.

2.2. Tegenstrijdige verklaringen over de affiliatie van uw bedreigers. U verklaarde dat Pablo tijdens jullie eerste interactie aan u bekendmaakte dat hij lid was van de Revolutionaire Strijdkrachten van Colombia, de FARC (NPO, p.10). Ook uw partner L.(...) P.(...) stelde dat Pablo u had verteld dat hij lid was van de FARC (NPO L.(...) P.(...), p.16). Uw zus M.(...) C.(...) vertelde echter iets anders en verklaarde dat ze het u nooit hebben verteld en er nooit voor zouden uitkomen dat zij deel uitmaakten van de FARC. Als zodanig nam uw zus gewoonweg aan dat zij van de FARC waren door hun werkwijze (NPO M.(...) C.(...), p.11-12).

2.3. Geen aangetoonde link tussen de inbraak en de zogezegde bedreigingen door de FARC. U verklaarde dat er op 15 februari 2023 ingebroken werd door de FARC in uw huis in Jamundí (NPO, p.7, 11; NPO M.(...) C.(...), p.3-4, 10-11; NPO L.(...) P.(...), p.11, 18, 20). Uit de door u neergelegde bewijsstukken kan echter niet worden aangetoond dat de vermeende inbraak het werk zou zijn geweest van de FARC, noch bieden ze afdoend bewijs dat deze inbraak daadwerkelijk zou hebben plaatsgevonden. Dit soort bewijs zou door gelijk wie kunnen zijn vervaardigd, wat bijgevolg de mogelijkheid voor inscenering met zich meebrengt (stukken 14 en 15 in de groene map in het administratief dossier). U legt ook geen stukken voor die er op wijzen dat u aangifte deed van deze inbraak, en uw bewering dat de politie de inbraak niet wou registreren omdat er niets gestolen was is niet meer dan een kale bewering van uw kant.

2.4. Geen bewijzen van de andere benaderingen en bedreigingen door de FARC. U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud meermaals te zijn benaderd en bedreigd door de FARC (NPO, p.9-14). Voor geen enkele van deze bedreigingen stapte u naar de autoriteiten. Dat u geen klacht hebt gedaan, betekent ook dat u dit niet kunt voorleggen als vorm van bewijs (zie infra).

2.5. Vreemd gedrag van uw bedreigers. U verklaarde dat u, in de week nadat er in uw huis in Jamundí zou zijn ingebroken, kort bent ontvoerd met een bestelwagen, waarin u Pablo en andere FARC-dissidenten aantroef. Hij stelde u wederom voor om tot de FARC toe te treden en zei dat het ofwel goedschiks of kwaadschiks zou kunnen (NPO, p.11). U weigerde en werd vrijgelaten (NPO, p.11). Het is zeer vreemd dat, indien de FARC u daadwerkelijk wilde rekruteren, dat zij telkens de tijd en moeite zouden investeren om naar u op zoek te gaan en u daarna opnieuw vrij te laten. Specifiek gevraagd met welke reden zij u deze laatste keer niet hebben meegenomen, verklaarde u dat zij u gedwongen wilden inlijven, maar dat zij u niet kunnen dwingen. U stelde dat zij u onder druk wilden zetten zodat u vrijwillig zou kiezen om toe te treden. Hierbij voegde u toe dat het geen steek zou houden als zij u zouden ontvoeren of vermoorden aangezien dit tegen hun oorspronkelijk doel van rekrutering zou ingaan (NPO, p.13). Gelet op het gewelddadige karakter van de FARC, is het echter weinig aannemelijk dat u telkens opnieuw kon weigeren. Bovendien dient opgemerkt te worden dat deze verklaringen tegenstrijdig zijn met de door u voorgehouden vrees in Colombia.

2.6. Tegenstrijdige verklaringen omtrent jullie vertrek uit Jamundí. U verklaarde dat u na de laatste bedreiging in februari 2023 uw zus M.(...) C.(...) naar het huis van uw vader in Cali stuurde. Vervolgens vertrok ook u de volgende dag naar Cali en enkele dagen later gingen uw partner L.(...) P.(...) en uw dochter V.(...) naar het huis van haar moeder in Potrerito (NPO, p.4-5, 11-12). Uw zus M.(...) C.(...) legde ook dezelfde verklaringen af (NPO M.(...) C.(...), p.5, 13). Uw partner L.(...) P.(...) stelde echter dat zij zelf en uw dochter V.(...) pas na haar operatie in februari 2024 bij haar moeder in Potrerito zijn gaan wonen (NPO L.(...) P.(...), p.4-5). Gevraagd met welke reden zij destijds naar Potrerito verhuisde, verklaarde zij dat zij eerst in Jamundí (op het adres in Quintas de Bolívar) woonde, maar dat zij na haar operatie een slechte mobiliteit had en verzorging nodig had door haar moeder (NPO L.(...) P.(...), p.4). Ook bij de DVZ verklaarde uw partner dat zij na haar werk naar het huis van haar moeder ging, maar telkens terugkeerde naar Jamundí om te gaan slapen

(Vragenlijst CGVS L.(...) P.(...), dd. 4 juni 2024, afdeling 3.5). Uw verklaringen en de verklaringen van uw partner zijn tegenstrijdig.

2.7. Uw gedrag is onverenigbaar met een gegronde vrees. U verklaarde dat u verschillende keren bent benaderd en bedreigd door de FARC in Jamundí en omstreken, en dat FARC-dissidenten in uw huis in dezelfde stad zouden hebben ingebroken (NPO, p.9-14). Ondanks deze gebeurtenissen kan volgens uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud vastgesteld worden dat u, na uw vertrek naar Cali, nog steeds naar Jamundí bent teruggekeerd. Als zodanig verklaarde u dat u soms dingen ging ophalen in uw huis in Jamundí (NPO, p.4). Uw zus M.(...) C.(...) verklaarde dat jullie probeerden om zo min mogelijk naar het huis in Jamundí te gaan, wat zou aangeven dat jullie na jullie vertrek nog zijn teruggekeerd naar Jamundí (NPO M.(...) C.(...), p.13). Uw partner L.(...) P.(...) verklaarde dat u na uw vertrek naar Cali nog sporadisch op bezoek ging bij hen, en uitgaande van haar verklaring dat ze pas in februari 2024 naar Potrerito verhuisde, zou dit betekenen dat u hen zou zijn gaan bezoeken in Jamundí en niet in Potrerito (NPO L.(...) P.(...), p.4). Indien u daadwerkelijk een ernstige en oprechte vrees koesterde, kan er worden verwacht dat u niet zou terugkeren naar de plaats waar u zogezegd werd vervolgd door dissidenten van de FARC.

2.8. Uw verklaring omtrent het onderduiken staat in contrast met uw dagelijkse handelingen. U verklaarde dat u, na de laatste bedreiging door de FARC, naar de woning van uw vader in Cali verhuisde, aangezien dit volgens u de "doeltreffendste manier" was van onderduiken (NPO, p.5). Daarentegen verklaarde u echter dat u, tussen de tijd van uw verhuizing naar Cali in februari 2023 en uw vertrek uit Colombia in augustus 2023, nog steeds voltijds ging werken als leerkracht op de school N.(...) S.(...) A.(...) in Cali van 31 januari tot en met 30 juni 2023 (NPO, p.5), naar de Universiteit del Valle ging (NPO, p.12), en uw partner en uw dochter ging bezoeken (NPO, p.4-5, 12). Deze verklaringen staan in contrast met uw verklaring dat u bent ondergedoken. Bovendien kan uw verklaring dat u deze activiteiten zo onopvallend mogelijk heeft ondernomen, niet overtuigen in het geval van een ernstige vrees voor vervolging (NPO, p.5, 12; NPO M.(...) C.(...), p.13); iemand die zijn gewoonlijke school en werkroutine voortzet is simpelweg niet aan het onderduiken, ongeacht hoe voorzichtig hij wel is.

2.9. U en uw zus M.(...) C.(...) hebben geen problemen gekend na februari 2023. U verklaarde dat Pablo dreigde dat, indien u zich niet bij de FARC zou aansluiten, dat zij zich tot uw zus zouden wenden, aangezien zij de informatie hadden verkregen dat ook zij een opleiding in de chemie volgde aan de Universiteit del Valle (NPO, p.7, 11, 13; NPO M.(...) C.(...), p.9-10, 12; NPO L.(...) P.(...), p.11, 19). Daarbij voegde u toe dat Pablo ook benadrukte dat zij hoe dan ook iemand nodig hadden om voor hen te werken (NPO, p.11). Op basis van deze verklaringen is het dan ook zeer vreemd dat, na deze laatste bedreiging in februari 2023, de FARC u of uw zus nooit meer heeft benaderd en/of bedreigd (NPO, 11-14; NPO M.(...) C.(...), p.12-14). Hoewel u en uw zus niet meer in Jamundí woonden, gaven jullie aan dat de FARC weldegelijk wist dat jullie allebei naar de Universiteit del Valle gingen. Uw zus gaf ook aan dat de FARC haar aan de universiteit zou kunnen opsporen (NPO M.(...) C.(...), p.9-10). Dit gezegd hebbende, bleven jullie allebei nog naar de universiteit gaan tot kort voor jullie vertrek (NPO, p.12; NPO M.(...) C.(...), p.5-6). Dit getuigt ten eerste niet van een gegronde vrees voor vervolging, aangezien de FARC jullie daar wist te vinden. En ten tweede, indien de FARC jullie daadwerkelijk wilde rekruteren, kan verwacht worden dat zij verdere inspanningen zouden hebben geleverd om een van jullie in de zes maanden voor jullie vertrek te benaderen, bijvoorbeeld aan de Universiteit del Valle.

2.10. Uw andere familieleden hebben nooit persoonlijke problemen gekend. U verklaarde dat u vreest dat, indien de FARC zou beseffen dat u het land had verlaten, uw partner en uw dochter de gevolgen zouden dragen (NPO, p.7, 13-14). Gevraagd of uw familieleden ooit werden benaderd of bedreigd door de FARC, antwoordde u van niet en zei dat enkel u rechtstreeks contact had gehad met hen (NPO, p.14). Dat uw partner en uw dochter zich nog maandenlang in dezelfde regio hebben bevonden, een regio waar u en uw zus gevisieerd werden door de FARC, en dat zij geen problemen hebben gekend, doet afbreuk aan de door u voorgehouden vrees in verband met uw zogezegde problemen met de FARC. Ook uw vader kende geen problemen (NPO,p.14)."

In hun verzoekschriften stellen verzoekende partijen dat het feit dat zij bewijzen zouden moeten aanleveren van andere rekruteringen, buitensporig is. Dat zij de productie van hun drugs liever overlaten aan mensen die enige kennis hebben van chemische verbindingen is volgens verzoekende partijen logisch. Verzoekende partijen wijzen op het bijzonder profiel van verzoeker als chemicus afgestudeerd aan een prestigieuze universiteit. Zij stellen voorts dat het onredelijk is te verwachten om de interne werkwijze van de FARC te kunnen doorgeven. Voorts menen zij dat indien ze iedere persoon vanaf de eerste poging zouden vermoorden, er niet veel mensen zouden overblijven om te rekruteren. Wellicht geven zij er voorkeur aan om verschillende pogingen te doen en mensen te bedreigen, vooraleer er uiteindelijk komaf mee te maken, om op die wijze druk uit te oefenen meer succesvol te kunnen rekruteren.

Het betoog van verzoekende partijen doet geen afbreuk aan de pertinente en samenhangende beoordeling van de commissaris-generaal. Waar zij aanvoeren dat het buitensporig is om bewijs te verlangen van andere

personen die door de FARC zouden zijn gerekruteerd, wordt hiermee uit het oog verloren dat verweerder niet enkel heeft vastgesteld dat zij dergelijke voorbeelden niet konden geven maar ook dat die bijzondere interesse die de gewapende groepering in hen zou hebben, vooral berust op hun eigen veronderstellingen. Zij onderbouwen dit immers niet met concrete elementen. Evenmin kan het hypothetisch betoog dat de FARC verzoeker meermaals zou hebben bedreigd en vrijgelaten om hem uiteindelijk vrijwillig te doen toetreden, de vastgestelde onaannemelijkheden wegnemen. Dat een dergelijke handelwijze niet volledig uitgesloten kan worden, volstaat niet om ze aannemelijk te maken.

Verzoekende partijen menen dat verweerder slechts twee minieme tegenstrijdigheden heeft vastgesteld en dat dit normaal is wanneer drie personen een complex verhaal dienen te geven. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissingen steunen op meer motieven dan enkel de twee vastgestelde tegenstrijdigheden, met name hun gedrag en handelwijze, het ontbreken van een aangetoonde link tussen de inbraak en de FARC, het ontbreken van enig objectief bewijs van de bedreigingen, de terugkeer van verzoeker naar Jamundi en het voortzetten van zijn werk- en studieactiviteiten na de beweerde bedreigingen. Deze elementen of gedragingen zijn moeilijk verenigbaar met de door hen voorgehouden ernstige en voortdurende vrees voor vervolging. Verder stelt de Raad vast dat, door louter te verwijzen naar het feit dat drie personen geen identiek verhaal kunnen brengen, deze algemene opmerking geen afbreuk doet aan het feit dat verzoeker verklaard heeft dat eerste verzoekster (zijn partner) en hun dochter kort na de bedreiging in februari 2023 naar het huis van haar moeder in Paotretito gingen (NPO verzoeker, p. 4-5, p. 11-12) en dat eerste verzoekster verklaarde dat zij pas na haar operatie in februari naar haar moeder ging, omdat zij hulp nodig had na haar operatie (NPO eerste verzoekster, p. 4), uit de voorgelegde documenten blijkt dat deze operatie plaatsvond in het jaar 2024 (administratief dossier eerste verzoekster, stuk 6 map met documenten, stuk 31).

Verzoekende partijen kunnen met dit betoog de uitvoerige en pertinente beoordeling van verweerder niet ombuigen.

Waar zij menen dat het uitblijven van verdere confrontaties na februari 2023 niet betekent dat het gevaar was geweken, kan worden aangenomen dat het louter uitblijven van nieuwe bedreigingen op zichzelf geen bewijs vormt dat de vrees ongegrond is. Dit gegeven dient evenwel samen met de overige elementen te worden beoordeeld. Daarbij is van belang dat de FARC volgens hun verklaringen op de hoogte was van hun opleiding en de plaats waar zij studeerden en tweede verzoekster schrik had dat de FARC haar aan de universiteit zou kunnen opsporen (NPO tweede verzoekster, p. 13-14), terwijl verzoeker en zijn zus hun universitaire activiteiten nog maandenlang hebben voortgezet zonder opnieuw te worden benaderd. Dat de FARC hen tijdelijk niet actief zou zoeken omdat ze hun strategie hebben afgewacht, betreft een hypothetische verklaring die niet wordt ondersteund door concrete zaken en die de vastgestelde onaannemelijkheden niet wegneemt.

Dat er aan verzoekende partijen weinig bijvragen zijn gesteld wat volgens hen wijst op het niet bestaan van tegenstrijdigheden kan evenmin worden gevolgd. Hun verschillende verklaringen werden in de bestreden beslissingen met elkaar vergeleken en er werd geconcludeerd dat zijn hun vrees voor vervolging door de FARC niet aannemelijk hebben gemaakt. De wijze van vraagstelling heeft in dit verband geen bijzondere gevolgen. Ook hier kan het betoog inzake het gebrek aan inlevingsvermogen van verweerder geen afbreuk doen aan de motivering van de bestreden beslissingen.

3.3.4.6. De bestreden beslissingen vervolgen dat verzoekende partijen de beschermingsmogelijkheden in Colombia niet hebben uitgeput. Voor de toekenning van internationale bescherming moet worden aangetoond dat er geen effectieve bescherming kan worden verkregen in het land van herkomst. Van een verzoeker mag worden verwacht dat hij eerst alle redelijkerwijs beschikbare mogelijkheden om nationale bescherming te verkrijgen benut. Volgens de commissaris-generaal wordt de geloofwaardigheid van de beweerde inbraak op 15 februari 2023 in twijfel getrokken, omdat verzoeker geen bewijs kan voorleggen van het politiebezoek. Het wordt als opmerkelijk beschouwd dat geen klacht kon worden geregistreerd enkel omdat er niets werd gestolen, ondanks aanwijzingen van een inbraak zoals een beschadigde deur en doorzochte kamers. Daarnaast wordt het ontbreken van enig document waaruit het politieoptreden blijkt, mee in rekening gebracht, temeer daar in Colombia diverse toegankelijke mogelijkheden bestaan om aangifte te doen en bescherming te vragen. Verder werden er geen klachten ingediend over de bedreigingen door de FARC. De aangehaalde redenen, namelijk een gebrek aan vertrouwen in de Colombiaanse autoriteiten naar aanleiding van de behandeling van een zaak van seksueel geweld in 2019 en de overtuiging dat de autoriteiten geen effectieve bescherming konden bieden, worden niet aanvaard. Er wordt benadrukt dat in 2019 wel degelijk verschillende beschermings- en ondersteuningsmaatregelen werden genomen, waaronder de registratie van een klacht, medische en psychologische begeleiding en een contactverbod tegen de dader.

Verzoekende partijen stellen in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal een ethnocentrische benadering hanteert en het dossier door een Westerse bril bekijkt. De geloofwaardigheid wordt afgemeten aan bureaucratische standaarden. Verzoekers voeren aan dat van politie in Colombia niet kan verwacht worden dat zij op dezelfde wijze handelen als Belgische politie. Verzoekende partijen hebben ook geen vertrouwen in de Colombiaanse autoriteiten na de machteloosheid die zij ervoeren wanneer zijn eerste verzoekster slachtoffer werd van seksueel geweld. Bovenstaande getuigt volgens verzoekers van de onmogelijkheid van verweerder om zich in te leven, niet enkel in de situatie van verzoekende partijen, maar eveneens in de situatie van slachtoffers van seksueel geweld. De genomen maatregelen door de autoriteiten zijn volgens verzoekende partijen onvoldoende en werden genomen om de indruk op te wekken dat de autoriteiten iets doen, zonder enige verdere stappen te nemen. Een papieren contactverbod biedt volgens verzoekende partijen geen bescherming.

Vooreerst wordt inzake de beschermingsmogelijkheden in Colombia het volgende gesteld. De Raad merkt op dat uit de beschikbare landeninformatie (administratief dossier, map 'Landeninformatie', COI Focus, "*Colombia. Beschermingsmogelijkheden*" van 14 mei 2024) blijkt dat Colombia beschikt over een robuust wettelijk kader met toegankelijke en transparante procedures om bescherming aan te vragen. Colombiaanse onderdanen hebben via de Fiscalía toegang tot een juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, hetgeen ook blijkt uit het aantal jaarlijks ingediende klachten bij de Fiscalía. Er rijzen evenwel vragen omtrent de effectiviteit van de Colombiaanse overheidsbescherming. De Raad benadrukt in dit verband dat de bescherming die de nationale overheid biedt, volgens oud artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet, doeltreffend moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen. De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. De Raad betwist niet dat het Colombiaanse rechtssysteem pijnpunten kent waardoor de Fiscalía er bijvoorbeeld veelal niet in slaagt om alle ingediende klachten om te zetten in een rechtszaak en daders te veroordelen. Uit de voorliggende landeninformatie blijkt evenwel niet dat er in Colombia sprake is van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn. Evenmin blijkt uit de algemene landeninformatie dat elke procedure om overheidsbescherming te verkrijgen bij voorbaat zinloos dan wel ondoeltreffend of zelfs gevaarlijk zou zijn of dat er geen enkele overheidsbescherming toegankelijk zou zijn waar redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade worden getroffen. De Raad besluit dat het Colombiaanse rechtssysteem niet perfect is, maar ook niet uitsluitend in theorie bestaat. Er kan dan ook worden aangenomen dat de Colombiaanse overheden in het algemeen bescherming kunnen en willen bieden.

Het loutere gegeven dat de Colombiaanse autoriteiten niet op dezelfde wijze als de Belgische politiediensten zouden optreden, volstaat niet om aan te tonen dat de beschikbare nationale bescherming niet effectief zou zijn. Evenmin kan het door verzoekende partijen aangehaalde gebrek aan vertrouwen in de Colombiaanse autoriteiten op zichzelf volstaan. Uit de beslissing blijkt immers dat naar aanleiding van de eerdere feiten van seksueel geweld in 2019 wel degelijk verschillende beschermings- en ondersteuningsmaatregelen werden genomen, waaronder de registratie van een klacht, medische en psychologische begeleiding voor de dochter en een contactverbod opgelegd aan de dader. De enkele stelling dat deze maatregelen slechts zouden dienen om de indruk te wekken dat de autoriteiten iets ondernemen, betreft een bewering van verzoekende partijen die geen afbreuk doet aan het voorgaande. Wat de beweerde bedreigingen door de FARC betreft, blijkt bovendien dat verzoeker geen klacht heeft ingediend en aldus geen concrete poging heeft ondernomen om in dit verband de bescherming van de Colombiaanse autoriteiten in te roepen. Dat een gebrek aan vertrouwen in de autoriteiten ten grondslag wordt gelegd, toont niet aan dat de Colombiaanse autoriteiten hen geen bescherming zouden hebben kunnen of willen bieden. De verwijzing naar de eerdere ervaringen met de autoriteiten in het kader van het seksueel geweld volstaat daartoe evenmin, nu uit diezelfde ervaringen blijkt dat er wel degelijk beschermings- en begeleidingsmaatregelen werden getroffen. Bijgevolg hebben verzoekende partijen niet aannemelijk gemaakt dat zij, alvorens zich op internationale bescherming te beroepen, geen redelijke mogelijkheden hadden om bescherming te verkrijgen bij de Colombiaanse autoriteiten.

Waar verzoekende partijen nog aanvoeren dat de commissaris-generaal een ethnocentrische benadering hanteert door de beschermingsmogelijkheden in Colombia te beoordelen aan de hand van Belgische, bureaucratische maatstaven, kunnen zij evenmin worden gevolgd. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de commissaris-generaal van de Colombiaanse autoriteiten verwacht dat zij op identieke wijze als de Belgische autoriteiten handelen, maar wel dat wordt nagegaan of verzoekende partijen aannemelijk hebben gemaakt dat zij in Colombia geen daadwerkelijke bescherming konden verkrijgen. Zij hebben dit laatste niet aannemelijk gemaakt.

3.3.4.7. Waar verzoekende partijen het belang van het kind benadrukken, dient opgemerkt dat verzoekende partijen er in deze aan voorbijgaan dat het de commissaris-generaal in zijn declaratieve opdracht enkel toekomt na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. De algemene bepaling dat het hoger belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de oude artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en het Vluchtelingenverdrag duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekende partijen tonen voorts niet *in concreto* aan dat het hoger belang van het kind bij het nemen van de bestreden beslissingen geschaad zou zijn.

3.3.4.8. Verzoekende partijen laten volgende motieven van de bestreden beslissing ongemoeid zodat deze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt:

(iv) De aangehaalde veiligheidsproblemen in Jamundí en omstreken zijn onvoldoende ernstig en niet persoonlijk van aard:

(a) een verwijzing naar de algemene onveiligheidssituatie in Jamundí of Colombia volstaat niet om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. De aangehaalde incidenten, zoals bomaanslagen, ontvoeringen, rekruteringen en andere vormen van geweld, worden beschouwd als elementen van de algemene veiligheidssituatie. Het risico om slachtoffer te worden van willekeurige criminaliteit wordt op zich niet voldoende geacht om internationale bescherming te rechtvaardigen.

3.3.4.9. In het verzoekschrift van eerste verzoekster herhaalt zij dat de commissaris-generaal zich duidelijk niet kan inleven in de situatie van slachtoffers van seksueel misbruik en hekelt zij opnieuw de haar geboden bescherming, die ze onvoldoende achtte. Zij wijst ook op de vernederende wijze waarop ze werd opgevangen en gehoord door de politie toen zij klacht wilde indienen wegens het seksueel misbruik.

De Raad merkt op dat eerste verzoekster hiermee geen afbreuk doet aan de vaststellingen dat zij wel degelijk een klacht heeft kunnen indienen, dat haar politiebescherming aangeboden werd en dat haar dochter, die getuige was van het misbruik, psychologische bijstand ontving. Zij doet met deze kritiek en met haar opmerking dat er psychologische barrières zijn voor slachtoffers van seksueel geweld, evenmin afbreuk aan het motief dat haar vrees in dit verband niet meer actueel is. Verzoekster verduidelijkt verder niet wat zij wil weerleggen of betwisten door op te merken dat zij een zware operatie moest ondergaan in de periode nadat haar partner het land verliet.

De Raad stelt volledigheidshalve nog vast dat uit de beschikbare informatie niet blijkt dat er in Colombia sprake is van groepsvervolging waarbij alle vrouwen het slachtoffer worden van (seksueel) geweld en discriminatie. Een loutere verwijzing naar algemene informatie kan ook in dit verband niet volstaan om aan te tonen dat eerste verzoekster in Colombia werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient immers *in concreto* te worden aangetoond.

Uit de reeds vermelde COI Focus, "*Colombia. Beschermingsmogelijkheden*" van 14 mei 2024 blijkt voorts dat Colombia over een sterk wetgevend kader beschikt om geweld tegen vrouwen aan te pakken (p. 11). Vrouwelijke slachtoffers van gendergeweld kunnen onder andere terecht bij de politie en kunnen ook online aangifte doen (p. 12-13). Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dus dat er weldegelijk mogelijkheden zijn om aangifte te doen van gender gerelateerd geweld.

Zonder de impact van het door eerste verzoekster ondergane seksueel geweld te minimaliseren, merkt de Raad op dat, hoe betreurenswaardig deze gebeurtenissen ook zijn, eerste verzoekster niet aantoonde dat zij actueel een persoonlijke vrees voor vervolging heeft bij een terugkeer naar Colombia als gevolg van dit seksueel geweld in 2019. Zo blijkt dat verzoekster geen contact meer heeft met deze persoon ondanks het feit dat hij in dezelfde buurt woonde (NPO eerste verzoekster, p. 15-16) en dat zij nog vier jaar in Colombia verbleef zonder enige problemen. Bijgevolg dient er te worden vastgesteld dat er geen concrete indicaties zijn dat verzoekster in geval van terugkeer naar Colombia opnieuw het slachtoffer dreigt te worden van mishandelingen door deze persoon.

3.3.4.10. De Raad stelt voorts vast dat verzoekende partijen geen verweer voeren tegen de overige motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de neergelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissingen, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging.

In zoverre verzoekende partijen middels een aanvullende nota ter zitting d.d. 20 mei 2026 bijkomende stukken hebben neergelegd met name: BBC News Mundo *“Een golf van aanvallen schudde dit weekend het zuidwesten van Colombia”* van 27 april 2026 (aanvullende nota d.d. 20 mei 2026 verzoeker, stuk 1); met de bijbehorende vertaling; El Tiempo *“De burgemeester van Jamundí bevestigde het trieste nieuws over de moord op vier jonge mensen die op 15 april waren ontvoerd in het corregimiento van Villa Paz in deze plaats, in het zuiden van de Valle del Cauca. Dit feit werd toegeschreven aan de FARC-dissidenten van het “Jaime Martínez’-front, die de bevelen van Iván Mordisco ‘opvolgen”* van april 2024 met de bijbehorende vertaling (aanvullende nota d.d. 20 mei 2026 tweede verzoekster, stuk 1); officiële verklaring van Burgemeesterskantoor van Jamundí – Cauca-vallei van 21 april 2026 met de bijbehorende vertaling (aanvullende nota d.d. 20 mei 2026 tweede verzoekster, stuk 2); benadrukt de Raad dat het risico voor verzoekende partijen *in concreto* aannemelijk moeten worden gemaakt, waarbij van hen mag worden verwacht dat zij concrete, op hun persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat zij persoonlijk omwille van hun profiel dreigen te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar Colombia. Gelet op de voorgaande elementen, die hierboven in dit arrest uitvoerig werden besproken, slagen verzoekende partijen er niet in hun beweringen aannemelijk te maken. Een loutere verwijzing naar de algemene situatie, zonder enig verband met hun persoonlijke omstandigheden, doet hieraan geen afbreuk.

3.3.4.11. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van de subsidiaire beschermingsstatus

3.3.5.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in oud artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden gevisieerd.

3.3.5.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43)

Op basis van voormelde landeninformatie wordt in de aanvullende nota’s van de commissaris-generaal d.d. 13 mei 2026 (EUAA *“Colombia Country Focus”* van december 2025; UNHCR *“International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia”* van augustus 2023; COI Focus *“Colombia: veiligheidssituatie”* van 10 april 2025) in hoofde van verzoekende partijen het volgende uiteengezet over de veiligheidssituatie in Colombia:

“Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In Colombia vond de afgelopen vijf decennia een gewapend conflict plaats tussen de Colombiaanse autoriteiten en verschillende rebellengroeperingen, met als belangrijkste de FARC en het ELN. Evenzeer verschenen paramilitaire groepen op het toneel. Vanaf de jaren ‘2000 konden de rebellen geleidelijk aan worden verdreven naar de periferie van het land en vond een ontwapening van de paramilitairen plaats. Er werd bovendien op 30 november 2016 een historisch vredesakkoord ondertekend tussen de FARC en de Colombiaanse regering. Het merendeel van de FARC-strijders legde de wapens neer en kon zich geleidelijk aan re-integreren in de maatschappij.

Hoewel in de nasleep van het vredesakkoord een spectaculaire daling van het aantal burgerslachtoffers werd opgetekend, waren er op andere vlakken tekortkomingen. Zo ontstond er na de demobilisatie van de FARC een machtsvacuüm waardoor andere groeperingen voormalige FARC-gebieden konden inpalmen. Het gaat in deze om het ELN, dissidenten van de FARC, neo-paramilitairen en ook georganiseerde misdaadbendes. Deze groeperingen raakten mettertijd meer en meer versnipperd en zijn ook onderling beginnen strijden om meer territoriale controle, een dynamiek die overigens nog versterkt werd door de coronapandemie. Hun handelswijze lijkt steeds meer gedreven door puur economisch gewin uit illegale activiteiten, eerder dan de ideologische drijfveren van weleer. Dit alles zorgde voor een stijging van de geweldscijfers vanaf 2020.

Sinds het aantreden van president Petro heeft de Colombiaanse regering voorgenomen om onderhandelingen te starten met acht verschillende soorten gewapende groepen. Deze werden eind 2022 aangevat en hebben als doel gelijktijdige wapenstilstanden te bekomen en, op langere termijn, voor een permanente ontwapening en verbetering van de veiligheidssituatie te zorgen. Het plan, dat bekend staat als Paz Total (Totale Vrede), kende tot nu toe een erg grillig verloop. Er werd onder meer een staakt-het-vuren met het ELN bekomen tussen augustus 2023 en augustus 2024, maar dit werd niet verlengd en een tweede poging hiertoe mislukte. Met de EMC en de SM (twee belangrijke dissidenten van het FARC-EP) werd tevens een staakt-het-vuren bereikt dat nadien is afgesprongen. Doorheen 2024 kenden al deze groeperingen bovendien afsplitsingen binnen hun eigen rangen, die op hun beurt wel verder onderhandelden met de regering. Voor het overige werden onder Paz Total ook onderhandelingen gevoerd met stedelijke bendes, die een wisselend succes kenden. Met de Clan del Golfo, de grootste neo-paramilitaire groep in Colombia, voerde de regering vooralsnog geen vredesgesprekken al werd een eerste aanzet hiertoe wel gegeven.

Zowel uit de EUAA Colombia Country Focus van december 2025 (beschikbaar op https://www.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2025-12/2025_12_EUAA_COI_Report_Colombia_Country_Focus.pdf), de UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing Colombia van augustus 2023 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/64cb691c4.html>) als de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 10 april 2025 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20250410.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. De landeninformatie wijst eveneens uit dat het Paz Total-plan een wisselende impact heeft gehad.

Allereerst is het aantal confrontaties tussen de regeringstroepen en de gewapende groepen aanzienlijk gedaald. Sinds het afspringen van enkele staakt-het-vurens eind 2024 zijn dergelijke confrontaties echter weer gestegen. Wat betreft het aantal vijandelijkheden tussen gewapende groepen onderling, wordt over het algemeen een stijging vastgesteld. Aan de grondslag hiervan liggen de vele interne splitsingen alsook de concurrentiële belangen in illegale economieën. Deze verschillende gewapende conflicten concentreren zich op het platteland en in afgelegen rurale gebieden. Het gaat om een aantal specifieke departementen, met name Antioquia, Arauca, zuidelijk Bolívar, Caquetá, Cauca, Chocó, zuidelijk Córdoba, Guaviare, Magdalena Medio, Meta, Nariño, Norte de Santander, Putumayo, Tolima en de Pacifische regio Valle del Cauca. Een recent voorbeeld van het geweld in deze zin, zijn de aanvallen van het ELN binnen de regio Catatumbo (Norte de Santander) in januari 2025. Het bestaan van gewapend conflict in bovenstaande departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld.

Uit de voornoemde landeninformatie blijkt tevens dat het merendeel van de gewapende groepen hun grondgebied heeft kunnen uitbreiden. Het gaat opnieuw voornamelijk om plattelandszones in de hierboven vermeldde departementen en regio's. Daar waar een van de gewapende groepen een exclusieve invloed uitoefent, nemen zij bepaalde functies van de staat over en oefenen zij verregaande sociale controle uit. De plaatselijke bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Er vinden ook gewelddadige incidenten plaats zoals doelgerichte moorden, bedreigingen, ontvoeringen en verdwijningen, het gebruik van landmijnen en bloedbaden (massacres). Specifieke profielen die hierbij geïdoleerd worden zijn sociale leiders, mensenrechtenactivisten en gedemobiliseerde FARC strijders. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt evenwel dat de deze toename van controle en het daarmee gepaard gaande geweld voornamelijk doelgericht is. Aldus heeft dit geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Hoewel een aantal stedelijke gebieden of gemeentelijke hoofdsteden van bovenstaande departementen beïnvloed worden door bovengenoemd geweld, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het geweld aldaar wordt voornamelijk gepleegd in het kader van illegale praktijken en criminele (economische) activiteiten, waaronder interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, ontvoeringen, drugshandel en afpersingen. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat ook de slachtoffers van dit type geweld geïdoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel

(bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Het CGVS erkent dat de situatie in Colombia problematisch is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. De Commissaris generaal beschikt echter over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Colombia een reëel risico lopen om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken."

Het wordt niet betwist dat er in Colombia een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich echter niet uit over het hele land maar concentreert zich op het platteland van een aantal geografische gebieden. Er moet dus een onderscheid worden gemaakt tussen het platteland en de grootsteden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus te worden gericht op de regio waar de verzoekers leven (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze personen in deze regio of op de route daarheen een risico lopen in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de verklaringen over de geboorteplaats en laatste verblijfplaats in Colombia van verzoekende partijen en de bovenstaande vaststellingen, moet de veiligheidssituatie in Cali, de hoofdstad van het departement Valle del Cauca worden beoordeeld. Verder dient ook de stad Jamundí in hetzelfde departement te worden beoordeeld gezien tweede verzoekster zich verschillende keren tussen Cali en Jamundí verplaatste (administratief dossier, verklaring DVZ verzoeker en tweede verzoeker d.d. 6 december 2023 en verklaring DVZ eerste verzoekster d.d. 4 juni 2024, vraag 10)

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat in de rurale gebieden van dit departement sprake is van een gewapend conflict, maar dat het ermee gepaard gaande geweld voornamelijk doelgericht van aard is.

In de mate dat er sprake is van willekeurig geweld in het departement Valle del Cauca in het kader van het gewapend conflict aldaar, blijkt verder niet dat er heden sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekende partijen louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico zouden lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon zoals bedoeld in oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen brengen geen informatie bij waaruit het tegendeel zou kunnen blijken. Het bestaan van een gewapend conflict in dit departement brengt niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee. De geconsulteerde bronnen spreken immers van een beperkt aantal burgerslachtoffers ten gevolge van willekeurig geweld in deze regio.

Bijgevolg dient te worden nagegaan of er voor verzoekende partijen sprake is van persoonlijke omstandigheden die het risico verhogen dat zij als gevolg van het in deze departementen aanwezige willekeurige geweld slachtoffer kunnen worden van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon. Verzoekende partijen doen echter geen dergelijke persoonlijke omstandigheden gelden, noch kunnen deze blijken uit het rechtsplegingsdossier.

Zij brengen zelf geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld, niet langer correct, dan wel actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal de verkeerde conclusies uit deze informatie zou hebben getrokken. De aangehaalde landeninformatie in het verzoekschrift ligt in dezelfde lijn als deze van verweerder en deze werd bovendien geactualiseerd met landeninformatie bijgebracht bij aanvullende nota van 16 mei 2026.

Bovendien blijkt dat verzoekende partijen voornamelijk woonden in Cali, een grootstad en in Jamundí, een stad. Zoals reeds aangehaald, blijkt uit de beschikbare informatie niet dat er in de (groot)steden en overige regio's van Colombia sprake is van een gewapend conflict in de zin van oud artikel 48/4, §2, c) Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Wel is er sprake van crimineel geweld dat in wezen doelgericht is, en niet willekeurig van aard. Bij gebrek aan een gewapend conflict en willekeurig geweld in de stad Cali, is oud artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

3.3.5.3. Verzoekende partijen tonen gelet op het voorgaande niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land (en regio) van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Evenmin maken verzoekende partijen een vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden en ter verkrijging van de subsidiaire bescherming dezelfde gebleven zijn.

3.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen werden gehoord bij het CGVS. Tijdens deze persoonlijke onderhouden kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over de voorgehouden regio van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft de beschermingsverzoeken van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.8. Waar verzoekende partijen vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen zij echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X, X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien augustus tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VANDEVORST

A. DE SMET